

**ALMANACH K 220. VÝROČÍ ŠKOLY
V HROTOVICÍCH**

720

Almanach k 220. výročí školy v Hrotovicích

Hrotovice 2009

SLOVO STAROSTY

Motto

**„Čemukoliv se učíš,
učíš se pro sebe.“**

Petronius

Pro každého z nás se škola stala nedílnou součástí našeho života, života našich rodičů a bude i částí života našich dětí. Připomenutí výročí 220 let od založení školy v Hrotovicích patří k významné události, která si zaslouží naši pozornost. 220 let z pohledu dějin lidstva je pouhý zlomek času, avšak z pohledu jednotlivce zahrnuje již několik generací. Historie školy v sobě obsahuje mnoho změn jak ve způsobu vzdělávání, tak i v neustálém zlepšování podmínek pro vlastní výuku. Osvícení panovníci školu zakládali a moudří předkové ji trvale podporovali. Založení školy a rozhodnutí o povinné školní docházce přineslo zásadní zvrát ve vývoji celé společnosti.

Každý z nás dostává pro svůj život dva základy, jeden v rodině a druhý ve škole. Škola a její dobrá úroveň přináší nejen budoucí úspěch jednotlivce, ale i celého národa. V dnešní uspěchané době, která je zahlcena množstvím informací, přibývá i další nelehká úloha školy učit žáky rozpoznávat základní informace od těch nepodstatných.

Výročí školy by nebylo možné si připomenout bez jejích učitelů. Proto při vzpomínání na 220. výročí založení školy je dobré si uvědomit především význam dobrého učitele a jeho veřejné uznání, které je obrazem vzdělanosti a vyspělosti celé společnosti.

Antonín Mlynář, starosta města

SLOVO ŘEDITELE

Motto

Čínské přísloví:

*Řekni mi, a já zapomenu.
Ukaž mi, a já si zapamatuji.
Nech mne to udělat,
a já pochopím.*

Přesné datování založení Hrotovic není známo. První písemná zmínka na listině krále Přemysla Otakara I. je sice již z roku 1228, na založení školy si musely Hrotovice počkat 561 nebo spíše i více let. V kronikách města najdeme dříve než školu tvrz, kostel, hřbitov, zámek, zámecký park, pivovar, hostinec. Teprve po založení školy v roce 1789 se Hrotovice dočkaly prvního veřejného obchodu, četnické stanice, pošty, povýšení na městys, veřejného petrolejového osvětlení, lékaře, lékárny, spořitelny, telegrafní stanice, elektrifikace a dalších vymožeností či institucí. Jsme rádi, že to se školou nedopadlo v minulosti jako se železnici, která byla do Hrotovic několikrát vyprojektována, nikdy se však stavbu nepodařilo uskutečnit.

Předkládáme Vám k jubileu 220 let školy výroční čtení o škole, které nemůže zdaleka vyčerpávajícím způsobem postihnout celou historii naší školy. Při listování v kronikách školy a města jsme se snažili vybrat to nejzajímavější a podstatné a podrobněji zmapovat pouze posledních 20 let. Věříme, že se vám toto čtení bude líbit. Od posledních oslav 200 let školy v roce 1989 již uběhlo právě 20 let.

Za 220 let naše škola vychovala a vzdělala asi 7 000 žáků, kteří se uplatnili v mnoha profesích, řada z nich vystudovala vysoké školy a stali se ve svých oborech uznávanými odborníky. Děkujeme za to všem obětavým učitelům, kteří v průběhu 220 let na škole působili a trpělivě předávali mladé generaci svoje vědomosti a dovednosti. Jsem hrdý na to, že jsem 29 let mohl být u toho. Naše škola si vybudovala na Třebíčsku výborný zvuk a byl bych rád, kdyby tomu bylo tak i v budoucnu. Proto přeji naší škole do příštích let vnímavé, pilné a sebevědomé žáky, profesionální a zapálené učitele.

PaedDr. František Kašpárek, ředitel školy

ZÁKLADNÍ ÚDAJE O ŠKOLE

Základní škola Hrotovice, F. B. Zvěřiny 221, 675 55 Hrotovice
IČO 474 383 12, DIČ CZ-474 383 12, IZO 600 121 691 (ZŠ 047 438 312, ŠD a ŠK 119 000 091)

Právní forma: příspěvková organizace od 1. 1. 1993

Zřizovatel školy: Město Hrotovice

Ředitel školy: PaedDr. František Kašpárek, statutární orgán

Zástupce ředitele: Mgr. Štěpán Florián, zástupce statutárního orgánu

telefon: 568 860 287, e-mail: reditel@zshrotovice.cz

web: www.zshrotovice.cz

Školská rada má 9 členů a byla dle zákona 561/2004 Sb. zřízena k 1. 1. 2006

První předsedkyní se stala Mgr. Hana Škodová

CHARAKTERISTIKA SOUČASNÉ ŠKOLY

Areál školy byl dokončen stavbou sportovní haly a šatnami pro 2. stupeň v roce 1995. Je tvořen 4 budovami:

B1: Budova z roku 1900 pro 2. stupeň (7 tříd, odborná učebna F-Ch s kabinety, Vv, cvičná kuchyň, tělocvična 7x11 m, školní dílny, jazyková učebna). Její součástí je plynová kotelná z roku 1990 za 1 200 000 Kč a topný kanál za 600 000 Kč z roku 1992, kterým vytápíme mateřskou školu se školní jídelnou. Další součástí budovy 1 jsou šatny za 1 000 000 Kč z roku 1995, které slouží současně jako spojovací chodba. Touto chodbou jsou již propojeny všechny 4 budovy školy. V roce 1997 byla provedena rekonstrukce čtyř WC v hodnotě 792 000 Kč. Nyní jsou na špičkové úrovni: automatické osoušeče rukou, pisoáry na fotobuňku, velká zrcadla, nové podhledy a osvětlení.

B2: Pavilon z roku 1985 pro 1. stupeň za 4 916 000 Kč (4 třídy, kabinet žakovské knihovny a výchovného poradce, 2 učebny počítačů, školní klub s klubovnou, kabinety, jazyková učebna, vedení školy).

B3: Pavilon z roku 1989 pro 1. stupeň za 4 531 000 Kč (4 třídy, učebna Hv, 2 školní družiny, herna na stolní tenis - současně spojovací chodba mezi B2, B3, B4, posilovna z roku 1995 za 150 000 Kč).

B4: Sportovní hala z roku 1995 za 9 000 000 Kč (2 šatny, sprchy, kabinet Tv, hala 18x36m, nářadovna, WC).

Školní jídelna byla vyřešena v roce 1993 v uvolněné třídě MŠ nákladem 800 000 Kč, nachází se 100 m od školy. V roce 1995 byla dokončena etapa, která byla zahájena v roce 1981 a sledovala vybudování všech aktivit školy přímo v areálu školy. Do té doby byly třídy 1. stupně, školní dílny, školní pozemek, školní jídelna a výuka Tv roztroušeny po celém městě.

V roce 1997 doplněna učebna počítačů na celkový počet 15 ks za 250 000 Kč, v roce 1998 byla zrekonstruována střecha na B1 za 800 000 Kč, instalováno automatické odvětrávání topného systému za 48 000 Kč, obnoveno lyžařské vybavení za 48 000 Kč, za 27 000 Kč instalován pro žáky telefonní mincový automat, na všechny

chodby bylo instalováno 14 ks žebřin za 30 000 Kč. V roce **1999** byla pořízena nová telefonní ústředna se 17 pobočkami za 40 000 Kč, vybaven kabinet Tv nábytkem za 18 000 Kč, provedena montáž 4 ks vysoušečů zdiva na B1 a B3 za 307 000 Kč, namontována horizontální horolezecká stěna za 18 000 Kč na B2. V roce **2000** byly pořízeny 2 počítačové sestavy s připojením na internet s laserovou tiskárnou a skenerem pro ZŘ a ŘŠ a posíleny paměti u počítačů v učebně za 115 000 Kč. V roce **2001** byla provedena rekonstrukce rozvodů vody a odpadů na B1 za 120 000 Kč (nová umyvadla a osoušeče), pátý vysoušeč zdiva na B3 za 78 750 Kč. V roce **2002** byla z grantu MŠMT zrekonstruována počítačová učebna za 516 619 Kč a následně zasíťováno 19 počítačů.

V roce **2004** se podařilo uspět ve 100 % grantu z Ministerstva životního prostředí Slunce do škol ve výši 200 000 Kč, který umožnil realizovat výrobu el. energie a ohřev vody s napojením na počítač, podařilo se realizovat novou fasádu na B1 za cenu 416 500 Kč (z toho Město Hrotovice 181 500 Kč, Energoregion 2020 věnoval 190 000 Kč, ZŠ 45 000 Kč), dále z rozpočtu školy na provoz bylo zrekonstruováno osvětlení v tělocvičně za 102 103,50 Kč.

V roce **2006** se podařilo realizovat rozsáhlou rekonstrukci školy, která výrazně změnila charakter školy a vnitřní tepelné podmínky: zateplení obvodového pláště a stropů na B2, 3, 4, zastřešení B2, 3 a napojení na kanalizaci, výměna 277 oken na B1, 2, 3, posílení radiátorů B2, 4, chodník před B2. Rekonstrukce stála 11 849 000 Kč (11 500 000 Kč státní dotace a 349 000 Kč vlastní podíl Města Hrotovice). Díky státní dotaci a Městu Hrotovice byly postaveny kabiny na městském stadionu, které škola využívá pro výuku Tv, nepovinných a volitelných předmětů. V roce **2007** jsme pořídili časomíru do sportovní haly za 60 928 Kč (z toho 40 000 Kč získáno od sponzorů).

ZALOŽENÍ ŠKOLY 1789

Je dokázáno, že obec Hrotovice v první polovici 18. století a naspět žádné vlastní školy neměla, nýbrž jak až podnes do Krhova přifařena. Kolem roku 1786, když snaha a zalíbení pro vyšší vzdělání, znalosti a učenost nejen v palácích a obydlich boháčů, nýbrž i v nejbídnějších chatrčích už vícero obyvatelstva nápadně rozšiřovati se započala, požádala obec Hrotovická o školu a zvláštního učitele, kterážto žádost co pochvaly hodna uznána byla. Aby se přání obce co nejdříve vyhověti mohlo, ustanovila se tehdejší vrchnost pan František svobodný pán z Rodenu na tom, že k účelu tomu věnovala na vždycky jí patřící, v dobrém stavu se nacházející, od znalců na 700 zlatých ceněné stavení, kteréžto dříve co obydlí nadlesního sloužilo, i se zahradou k stavení tomuto přináležící. Mimo to přislíbila tuto školu lavicemi, tabulemi a vůbec všem potřebným školním nářadím na své útraty zaopatřiti. Naproti tomu vymínila sobě vrchnost od obce co náhradu obnos od 200 zlatých buď v hotovosti neb proti obdělání, aby pak obec další obnos od 200 zlatých zdejšímu chrámu Páně věnovala. Jelikož však nevděční poddaní beze všeho předložení, jak otcovsky ctěná vrchnost o blaho jejích i potomků se stará, a vzhledem k jejich nemajetnosti žádaný obnos od 200 zlatých v hotovosti nahraditi, taktéž i každé obdělání zamítli, byly všechny dotyčné spisy a listiny dne 26. března 1787 vysokému zemskému výboru k dalšímu rozhodnutí předloženy. Ten dekretem ze dne 9. června 1787 nařídil, aby se zřízením zdejší školy posečkáno bylo, až nový školní zákon v práva moc vejde. Když pak tento nový zákon nejvyšším rozhodnutím schválen byl, byla nařízením zemskoknížecím od Znojemského krajského úřadu zvláštní komise do Hrotovic vyslána, která za účel měla stran zřízení školy s dorozuměním vrchnosti a obecního představenstva další kroky zaříditi. Po delší debatě a konferencích bylo konečně usneseno, že na útraty vrchnosti nová školní budova postavena býti musí, k čemuž musí přispět kostel 496 zlatých 40 krejcarů, každý rolník 1 zlatý 30 krejcarů, malodomkáři dohromady 5 zlatých 15 krejcarů, k tomu potřebné povozy a ruční práce přispěti mají. Peněžní obnosy byly ihned vydobyty, stavební materiál ještě na podzim 1788 navezen, se stavbou hned začátkem jara 1789 započato, čerstvě pokračováno a ještě toho samého roku ukončeno.

Tato školní budova jest vystavena na okresní silnici takřka v prostředku obce, tvoří podlouhlý čtverhran, jest vesměs z dobrého materiálu vystavena a křídlicí kryta. Hraničí na půlnoční stranu se silnicí, na západní s palírní, na polední a východní jest od vrchnostenské zahrady obklíčena. Od této zahrady odstoupila a prkenným plotem odloučiti dala milostivá vrchnost na vždycky kus pozemku k užívání pro učitele.

Vchod do školy jest ze silnice, blízko vchodu vpravo obydlí učitele s dvěma okny na půlnoční stranu, hned z obydlí nalézají se dveře do potravní komory, která jihozápadní část stavení tvoří, a jedním oknem na polední stranu opatřena jest. Po levé straně vchodu jest učební světnice se třemi okny též na půlnoc na silnici a vedle této ve východ-polední části stavení malá světnice ku uschování potřebného školního nářadí s dvěma okny na polední stranu. Konečně proti východu do dvora po levé straně nalézá se kuchyně, po pravé pak straně schody na půdu.

Dům rodiny Vitámvásů – původní školní budova

Věřte, nevěřte, tato budova ještě stojí, jde o číslo popisné 220 na ulici F. B. Zvěřiny, naproti Domu s pečovatelskou službou. Tato budova sloužila škole do roku 1900, než byla postavena nová budova, větší, v těsné blízkosti. V roce 1936 nemovitost koupili od obce manželé Jan a Marie Vitámvásovi. Ještě si pamatujeme, jak se zde peklo dobré pečivo.

Slyšte, jaký byl nástupní plat prvního učitele naší školy Karla Deabise v roce 1789:

Nejvyšším Dvorním dekretem ze dne 16. 12. 1789 byl panu učiteli zdejší školy ze školního fondu povolen roční příspěvek od 25 zlatých. Mimo to má ten samý k užívání:

1. Zemskoknížecím zákonem fixovaný školní plat, který od rodičů školu navštěvujících dětí k zaplacení jest.
2. Na místě koledy, která Dvorním usnesením učitelům i nadále k odvádění jest, od každého půl a čtvrtlánika malou přiměřenou část hrachu.
3. Bezplatný byt a palivo dle direktivních stanov a obdrží ten samý, co se týče poslednějšího od vrchnosti v cestě milosti každoročně 8 sáhů měkkého a 2 sáhy tvrdého dříví.
4. Jelikož učitel v zdejším filiálním chrámu Páně službu kostelního sluhu zastává, tak obdrží též k užívání dva kusy kostelního pozemku, malou loučku a všechny ostatní důchody, které mu co kostelnímu sluhovi přináležejí.

HISTORIE HROTOVICKÉ ŠKOLY

Když byl nejvyšším dvorním dekretem z roku 1789 učiteli zdejší nově zařízené školy povolen příspěvek, bylo ihned místní vrchnosti co patronu oznámeno, by bezprodleně jednoho dle generálií řádně zkoušeného učitele volila. Volba tato vypadla pro jistého Karla Deabise. Tento učitel byl první, který ku vzdělání zdejší mládeže pracoval. Po pětiletém působení však náhle zmizel, aniž by se udati mohlo zdaliž zemřel, škole se vzdal neb na jinou přesazen byl. Tak byla vynucena první výměna správce školy v Hrotovicích.

Původně jednotřídka s bytem pro učitele byla v roce 1864 rozšířena na dvojtřídku z důvodu velkého počtu dětí. Představa velkého počtu dětí ve třídě se vymyká dnešním měřítkům. Roku 1885 navštěvovalo školu 220 žáků (asi 110 v jedné třídě). Pedagogický sbor tvořil nadučitel, podučitel a na hodiny náboženství katecheta. Roku 1890 byla zřízena 3. třída a letní tělocvična. Obecní radní a pan starosta Jan Votava rozhodli o postavení nové budovy. Jednání byla dlouhá a složitá, zřízení nové budovy nebylo přijímáno s nadšením ani v celé obecní radě, protože šlo o velkou investici. Přesto roku 1898 začala stavba i boje s úřady o povolení zřízení chlapecké školy měšťanské, učít se v ní začalo od roku 1900. V srpnu 1902 došlo povolení ke zřízení chlapecké školy měšťanské, 1. ředitel Alois Černý byl vybrán z 12 kandidátů. První rok nastoupilo 64 žáků na měšťanku a dál pokračovala obecná škola. 30. 9. 1905 došlo ke spojení obecné a měšťanské školy.

Dobová pohlednice z let mezi 1900–1905 – nízká budova vpravo je stará školní budova (dnes čp. 220), pod ní nová školní budova postavená v roce 1900

Za doby protektorátu prožívala škola, jako celá země, těžké časy. Výuka byla poznamenána okupací. 5. 6. 1941 byl zatčen učitel Jan Žalud, celou válku strávil v koncentračních táborech za ilegální činnost v Obraně národa. Mladý učitel Stanislav Sigmund byl 22. 9. 1944 totálně nasazen, 7. 3. 1945 zemřel na akutní zápal slepého střeva. V únoru až dubnu byli v budově školy ubytováni němečtí vojáci, ustupující před Rudou armádou. Inventář školy byl částečně rozkraden (psací stroj, transformátor, dalekohled), částečně poničen výbuchem třaskaviny ve sborovně. Ve školním roce 1944/45 se čtyři a půl měsíce nevyučovalo. Při tragédii 8. 5. zahynulo na náměstí i několik žáků hrotovické školy.

Léta 1945–48 jsou poznamenána válkou, snahou o obnovu země. Možná ještě někteří pamětníci vzpomenu na rybí tuk a kakao od UNRY. Ve školním roce 1946/47 tři učitelé onemocněli záškrt, protože na rozdíl od dětí nebyli očkováni. Paní učitelka M. Janelová utrpěla ochrnutí patra, což předčasně ukončilo její pedagogickou činnost. Do vyučování je zaváděn Rj v počtu 3 hodiny týdně, slaví se výročí VŘSR, Lenina, Stalina... Nástup komunistické propagandy nepřišel až po únoru 1948, velký význam měl vděk Sovětskému svazu za osvobození. Od roku 1948 nastupuje silná bolševizace školství, sovětské školství je naším vzorem. V letech následujících jsou učitelé nuceni absolvovat nekonečná politická školení, studovat sovětskou pedagogickou literaturu, všestranně se angažovat při budování socialismu. Agitovat, chodit na brigády v zemědělství i v lesnictví, získávat žáky pro práci v hornictví i v těžkém průmyslu. Těžko posoudit, jak kdo z nich těmto ideálům věřil, či dělal to, co se od něj očekávalo. Zápis ze školní kroniky z roku 1951/52 mluví za mnohé: „Klady zkoušek spočívaly tentokrát v tom, že zkoušející volil otázky tak, aby mohl přihlížeti k vědomostem slabších žáků a umožnil růst kádřů z dělnických rodin...“ Zápis ze školní kroniky roku 1954/55: „Do hornictví se letos nepodařilo získat jediného žáka, a to proto, že v Hrotovicích se sdružuje několik chlapců, kteří z učiliště utekli, a ti nesprávně informují o poměrech v učilišti, což má neblahý vliv na žáky.“

V roce 1951 proběhla oprava elektrického vedení, které od roku 1927 bylo vedeno po zdech, 1956 byl zaveden vodovod do tříd, 1957 byly vybudovány splachovací záchody, kanalizace je vedená do rybníka. Dnešní ekolog by zaplakal, ale tehdy to byl pokrok. Roku 1958 byla pro školu získána II. budova, dnešní ZUŠ, F. B. Zvěřiny 211. Roku 1960/61 byl upraven park před školou, v tomto roce žáci poprvé dostávají zdarma učebnice. Roku 1965 opravena fasáda, okapy a chlapecké záchody, 1967 dívčí záchody.

Začátek školního roku 1968/69 byl ovlivněn okupací armádami socialistických států. Zahájení školního roku, do té doby tradičně konané v kinosále hotelu Jonáš, bylo přesunuto do tříd, protože děti nemohly z bezpečnostních důvodů přecházet přes silnici, po které projížděly kolony vojáků a těžké techniky. Začíná pětidenní pracovní týden, děti si zvykají na 2 dny volna. Nastává období takzvané normalizace, která se uplatňovala i ve školství. V roce 1970 probíhají pohovory s učiteli, kteří se musí vyjádřit k politice nového vedení KSČ, protokol je uložen v osobních spisech učitelů. Ov mohou učit jen učitelé komunisté. Rodiče komunisté, jejichž děti navštěvují náboženství, se k tomu musí jít vyjádřit do školy.

1. 9. 1971 je z funkce ředitele školy odvolán Ferdinand Fiala, který ve funkci působil 18 let.

14. 2. 1972 učitelé musí „dobrovolně“ podepsat slavnostní slib uskutečňování politiky KSČ.

V 70. letech pokračovala rekonstrukce školy, došlo k vybudování ústředního topení na obou budovách, provedena nová fasáda staré budovy, všechny práce byly prováděny v akci Z. V roce 1985 byl uveden do provozu 1. pavilon a v roce 1989 2. pavilon.

Soustavně, až do 80. let, je sledováno procento žáků navštěvujících náboženství a snaha o jeho zmenšení:

1958 - 58 % žáků

1959 - 37 %

1960 - 29 %

1961 - 23 %

1962 - 19 %

1981 - 5 % ... „podařilo se získat čtyři odhlášky z náboženství“.

Po sametové revoluci 17. 11. 1989 se podstatně změnil způsob výuky, zvláště v předmětech provázaných osnovami s politikou KSČ. Učitelé mohou po dlouhých letech učit pravdivě, děti se mohou svobodně učit a beze strachu vyjádřit vlastní názor. Tomuto období posledních 20 let se věnujeme na jiném místě.

Co dodat na závěr? Že škola není jen výchova a vzdělání, ale soustavná, často vyčerpávající práce, která je mnohdy nepředstavitelně těžká. Myslím, že máme štěstí na profesionální a obětavý pedagogický sbor, díky kterému se daří realizovat mnohdy velmi těžké projekty. Přejme si, ať se učitelům i dětem daří aspoň tak dobře jako dosud a škola, do které chodily generace našich spoluobčanů, dál vzkvétá.

Mgr. Pavel Vitámvás, učitel

O STAVBĚ BUDOVY ŠKOLY Z ROKU 1900

Budova měšťanské školy na pohlednici z 20. let

Obecní výbor v dorozumění s místní školní radou rozhodl se, jak již v předešlém ročníku se zmínka stala, v sezení dne 22. 2. 1897 konaném pro stavbu šestitřídní chlapecké školy měšťanské, na to byly nákresy a rozpočet vyhotoveny a c. k. okresní školní radě ku schválení předloženy. Tato schválila vyslat komisi, aby ohledala stavební místo, zda-li pro stavbu tu vhodným jest. Poněvadž toto co do plochy nedostačovalo, udělila komise představenstvu potřebné pokyny ku jeho rozšíření, na což pak obecní představenstvo potřebné ještě místo pro stavbu u majitele velkostatku pana Antonína Drehera získalo. Na to pak byly plány schváleny a mohlo se zadání této stavby vypsati. Po uplynutí času, v kterém se mohli podnikatelové o stavbu ucházeti, byla zdejšímu staviteli Františkovi Jusovi mladšímu za cenu asi něco přes 38 000 zlatých zadána. Obecní zastupitelstvo rozhodlo se pak v sezení dne 2. 8. 1898 proto, aby tato školní budova nesla název Jubilejní měšťanská škola císaře Františka Josefa I. a což se mělo na patřičném místě zračiti a pro to, aby se základní kámen na stavbě této budovy položil v den 4. 10. 1898 jakožto v den jmenovin Jeho Veličenstva. V řečený den zúčastnilo se celé obecní zastupitelstvo, členové místní školní rady, školní dítky se sborem učitelstva, úředníci jak státní tak panští slavných služeb Božích ve zdejším chrámu Páně konaných, po kterých se všichni odebrali ku stavebnímu místu, kde měl veledůstojný pan arcikněz P. Jan Lavička, farář Krhovský, kázání, ve kterém líčil účel školy a její poměr k církvi katolické, na což pak držel pan školní dozorce Charvát řeč, v které vytknul účel škol měšťanských. A když

bylo místo stavební, jakož i základní kámen posvěcen, každý z duchovenstva, každý člen obecního výboru, místní školní rady, učitelové, zástupci velkostatku a ostatní účastníci klepli kladivem 3 krát na kámen pronášející vhodná hesla a propovědi. Tím skončilo slavnostní položení základního kamene. Poněvadž tohoto roku bylo příznivé počasí, mohlo se se stavbou již na podzim začít.

Budova nové zdejší školy byla v roce 1900 ukončena, po **kolaudaci** dne 30. 8. 1900 vykonané, následovalo 2. 9. svěcení školy. Dítky se shromáždily o 2. hodině odpolední ve staré budově školní. Odtud vedeny v průvodu do kostela. Tam zapěno: Veni sancte Spiritus, načež slavnostní průvod hnul se k nové budově školní vhodně dekorované. Akt posvěcení budovy vykonal důstojný pan děkan Wolf z Dalešic. Po vysvěcení promluvil pan děkan o významu této slavnosti. Pak odevzdal stavitel školy pan František Jusa klíče budovy panu starostovi, týž odevzdal je panu předsedovi místní školní rady, a tento opět zdejšímu panu nadučiteli, který se promluvou svojí ve správu nové budovy školní uvázal. Po osvědčení loyality k nejvyššímu zeměpánu našemu ubíral se průvod za zpěvu Bože, chválíme Tebe do kostela, kdež svatým požehnáním slavnost se skončila. Potom konán v sále radnice banket.

V této budově, dnes označené jako číslo 1, se učí žáci 2. stupně.

Budova měšťanské školy na fotografii O. Knolla z roku 1947

NAHLÉDNUTÍ DO STARÝCH ŠKOLNÍCH ZPRÁV

Paní učitelka **Marie Borková**, rozená Čechová, hrotovická rodačka

Když jsem se dozvěděla o chystané oslavě 220. výročí založení školy v Hrotovicích, rozhodla jsem se přispět přehledem školních zpráv a vysvědčení. Vzhledem k tomu, že jsem bývalá učitelka, velice mě to inspirovalo a zaujalo. Vyhledala jsem doma stará vysvědčení, prohlédla a sepsala přehled. Nejzajímavější jsou změny v záhlaví – okres, kraj, země, názvy školy, razítka. Cenná budou jistě z historického hlediska i vysvědčení dvojjazyčná z doby protektorátu. Také stojí za povšimnutí hodnocení nejen jednotlivých vyučovacích předmětů a chování (mravy), ale také hodnocení pilnosti a vnější úpravy písemných prací. Oslovily mě i podpisy učitelů ve třídě vyučujících, správců a ředitelů škol. Každý z nich přispěl svým dílem k rozvoji školství v Hrotovicích.

Nejčastěji docházelo ke změně názvu školy. Původně NÁRODNÍ ŠKOLA, OBECNÁ ŠKOLA ČTYŘTŘÍDNÍ (1924-25), OBČANSKÁ ŠKOLA SMÍŠENÁ (1925-26), přes OBECNOU ŠKOLU (1927-28), OBECNOU A MĚŠŤANSKOU ŠKOLU (1932-33), k MĚŠŤANSKÉ ŠKOLE F. B. ZVĚŘINY (1946-47). Jméno tohoto našeho významného rodáka (malíře) nesla škola po dobu 3 let. V roce 1952-53 se škola jmenovala STŘEDNÍ ŠKOLA V HROTOVICÍCH, v 60. letech ZÁKLADNÍ DEVÍTILETÁ ŠKOLA. Od roku 1983 ZÁKLADNÍ ŠKOLA V HROTOVICÍCH, protože se přešlo na osmiletou školní docházku, od roku 1997 ZÁKLADNÍ ŠKOLA. V roce 2004 škole úřady omylem přidělily krkolomný název ZÁKLADNÍ ŠKOLA F. B. ZVĚŘINY HROTOVICE OKRES TŘEBÍČ. K 1. 6. 2006 ředitelství školy opravilo název na ZÁKLADNÍ ŠKOLA HROTOVICE.

JAK ŠEL ČAS ANEB NIC NOVÉHO POD SLUNCEM

1955

Velmi mnohé děti mají stále u sebe peníze, které dostávají od rodičů a s nimiž volně nakládají, někdy i ke své škodě. To děti mravně kazí, protože neznají pravou cenu peněz a práce.

1956

Běžné je, že děti nezdraví, chovají se klackovitě, nechťejí znát odpovědnost. Vina bývá hodně často v rodinách - zaměstnanost obou rodičů, upracovanost, duševní nepohoda a děti vychovává ulice. Tím spíše, že v Hrotovicích není žádné družiny či jiného mimoškolního útulku.

1960

Rozhodnutím strany a vlády dostávají všechny děti všechny školní potřeby a učebnice zdarma. Tímto opatřením náš stát předběhl dobu a naše děti prakticky žijí v komunismu. Ve škole vznikly výchovné problémy, některé děti si nedovedou všeho vážit, neušetří ani potřeb, ani učebnice.

Země MoravaŠkolní okres Mr. HumlovŠkolní rok 1918/19Číslo 40Městská škola obhospodářská v Hrotovicích**Propouštěcí vysvědčení.**Vitámvás Jan

narozeml. dne 8. února 1905 v Hrotovicích
 v Moravě, náboženství i katolického, chodil
 do školy obecné od 16. září 1911, byl přijat do školy
 měšťanské dne 16. září 1916, posleď byl žák
 druhé třídy zlejší školy i prokázal

Mistry chvalitebněPřímou dostatečně

Vědomosti, kterých je třeba ku propuštění ze školy obecné, prokázal --, byv -- přijat --
 do školy měšťanské.

Dostal -- tudíž žák -- pořádkům § 21 zákona o školách obecních a propuští
 se ze školy.

Hrotovicích dne 8. února 1919.

Alma
 ředitel.

Úřední pečeť:

Mr. Kala
 ředitel.

STUPNICE KNAMEN:	BRATŘI	OVČÁČEK	OVČÁČEK	OVČÁČEK	OVČÁČEK	OVČÁČEK	OVČÁČEK
	PILNOST	OVČÁČEK	OVČÁČEK	OVČÁČEK	OVČÁČEK	OVČÁČEK	OVČÁČEK

K zápisům z našich kronik připojujeme krásný, avšak pesimistický citát z dopisu Otokara Březiny z roku 1892: „Učitelství jest těžký, robotný úřad, vysilující duši, ochromující fantazii, pijící sílu z organismu. Děti přicházející do školy jsou zlé, svéhlavé, bludně vychované bytosti, rafinované, zlomyslné, zhýčkané, zbloudilé, instinktivně nepřátelské a ve velikém procentu úžasně neschopné. Vracím se po 5 h fyzicky i duševně vysílen, disgustován, umrtven, zatemněn, tupý, mdlý a sešlý. Pouze noc jest vyhrazena mé duševní práci a i tu nedostavuje se vždy dispozice, vstřebaná celodenním rozechvíváním nervového systému a stálým krvácením intelektuálním.“

Pak že se časy mění...!

STŘÍPKY ZE ŠKOLNÍCH KRONIK

- od roku **1850** byla ve škole pošta, prvním poštmistrem byl tehdejší učitel Mikuláš Stejskal.

- v roce **1867** z přičinění učitelů první vánoční stromek pro školní mládež, ze sbírky se ještě pořídilo pro chudé děti šatstvo, obuv, jablka, ořechy, perník a jiné pamlsky.

- v 90. letech 19. století se konaly školní výlety dětí do Obory, kdež pod košatými duby veselé radovánky školní mládeži přichystány byly. Mezi místními občany byly konány sbírky, z jejichž výtěžku se platilo občerstvení na výletě, např. žemličky, uzenky a také kupodivu pivo.

Budova školy na pohlednici ze 70. let

- **1901** upravitel školy Alois Lehký před budovou školy užitkovou a okrasnou zahradu.

- **1902** se do konkurzu na místo ředitele měšťanské školy hlásilo 12 uchazečů, ustanoven byl Alois Černý z Nového Města na Moravě.

- za první světové války byli v Hrotovicích ubytováni evakuovaní Italové z tyrolských oblastí. Jejich děti školou povinné navštěvovaly obecnou školu a naučily se česky mluvit, psát a zpívat.

- **1939/40** byla zřízena v Hrotovicích jednotřídní německá škola, jež byla umístěna v přízemí zámku napravo od vchodu. Chodilo do ní 12 žáků.

- v době války, každoročně 20. dubna, v den oslavy narozenin Adolfa Hitlera, měli žáci volno a přednášelo se během školní slavnosti o vůdci a nacismu.

- **1944/45** byly vánoční prázdniny prodlouženy do 22. ledna, ani poté se nevyučovalo, děti si chodily dvakrát týdně pro úkoly. V únoru až dubnu byli ve škole ubytováni němečtí vojáci. Mezi oběťmi tragédie 8. 5. byli i žáci školy a rodina pana učitele Žaluda, který se 30. května vrátil z koncentračního tábora.

- v době války zemřel v koncentračním táboře bývalý učitel školy Bohuslav Hruďička.

- v roce **1945** předkládají učitelé nadřízenému úřadu podobně jako ostatní státní a veřejní zaměstnanci prohlášení o národní cti a chování v době okupace.

- od začátku 50. let museli žáci ukončit docházku závěrečnou zkouškou.

- **1979** byly vyhlášeny týdenní uhelné prázdniny, které trvaly od 9. do 29. ledna.

Poslední prvomájový průvod kolem školy v roce 1989, v popředí původní škola z roku 1789, pod ní budova I z roku 1900

LISTOVÁNÍ V KRONICE POSLEDNÍCH 20 LET

Vzhledem k nedostatku místa zmíníme pouze úspěchy do 3. místa v krajských kolech a na republikové úrovni. Několik stovek úspěchů v okresních soutěžích neuvádíme.

1989/90

Školní rok byl zahájen oslavou výročí 200 let založení školy a otevřením budovy 3. Po 17. listopadu učila většina učitelů s trikolórou, aby dala najevo svůj postoj k potlačení studentské demonstrace. Po sametové revoluci na škole zrušena ZO KSČ. PO SSM při škole, kde pracovalo 313 pionýrů, přešla na bázi dobrovolnosti, bylo ukončeno ideově politické vzdělávání učitelů, oslovení soudruhu učitelů bylo opět nahrazeno oslovením pane učitelů. Škola ve spolupráci se SRPŠ a LŠU uspořádala 1. reprezentační ples v sokolovně. Od 1. 7. 1990 došlo po konkurzu ke změně ředitele školy.

1990/91

Výuka se již obešla bez tzv. ismů, ideologie nebyla vkládána do učiva, od základů se změnila výuka Ov a D. Zahájili jsme výuku Aj a Nj, do Rj se přihlásili pouze 2 žáci z celé školy, zavedli jsme výuku 3. hodiny Tv, podařilo se zahájit činnost školního klubu založeného na dobrovolnosti.

1991/92

Zlikvidována kotelna a uhelna ve sklepení na budově 1 a na jejich místě vybudovány školní dílny. V učebně fyziky instalovány první 2 barevné televizory na škole. 6 žáků dělá na konci roku opravné zkoušky. Školní rok byl slavnostně zakončen v sokolovně.

1992/93

Školní zahradu pro 2. stupeň směrem na Odunec v restituci získal pan Josef Netoušek. K 1. 1. 1993 získala škola právní subjektivitu a vystupuje jako samostatný právní subjekt. Tři žáci 1. stupně neprospěli a museli opakovat ročník. Pro žáky s vadou řeči byla otevřena logopedická poradna.

Jitka Saláková vyhrála krajské kolo v recitaci a postoupila na republikové kolo, grafiky Kateřiny Novákové a Jitky Večeřové byly vybrány pro výstavu Lidice 93 s mezinárodní účastí a do mezinárodní soutěže Evropa ve škole.

1993/94

Na škole začala pracovat hospodářka, která dělá vše kolem účetnictví. První počítač na zpracování mezd přímo na škole stál 90 000 Kč. Do učebny F použita první bílá tabule na suché fixy. Součet umístění v soutěžích: 10 vítězství na okrese, 2 na regionu.

1994/95

Na škole bylo poprvé nainstalováno zabezpečovací zařízení. 5. 10. 1994 odstupujícím zastupitelstvem všemi 15 hlasy schválena stavba sportovní haly. Učitelé v žebříčku prestiže povolání na 5. místě, ve výši platů však na 38. místě. Učitelé školy podepsali Zlínskou petici za zvýšení platů. Z 39 vycházejících žáků 8. tříd se 27 dostalo na střední školy nebo SOU s maturitou. To je 75 %.

Ve výtvarné světové soutěži Rodina dětskýma očima byli oceněni Lenka Kováčiková, Antonín Urbánek, Josef Hons, Zdeněk Příbyl a Jiří Kraus. Jejich práce byly vystaveny v Lidicích. Linoryt Lenky Kováčikové byl vybrán k otištění na celostátní leták Úmluva o právech dítěte organizace UNICEF. Folklórní soubor Hrotovčánek byl z regionálního kola vybrán na Horácké telěské slavnosti. Od ledna 1995 přestoupil do fotbalového klubu Boby Sport Brno Jan Votava, kde se za jaro stal s 20 brankami nejlepším střelcem v 1. žakovské lize, na přeboru republiky se stal nejlepším střelcem a byl nominován do reprezentace ČR čtrnáctiletých. Starší žáci oddílu kopané vyhráli hned 1. ročník Poháru předsedy ČMFS v rámci Jihomoravského kraje, když ve finále doma remizovali se Slavkovem 1:1 a na penalty zvítězili 4:3. Tímto vítězstvím se probojovali do republikového finále, kde v Českých Budějovicích obsadili 9. místo: Martin Palát, Vítězslav Vrbka, Miloslav Salák, Lukáš Bínek, Josef Trojan, Miroslav Potůček, Lukáš Jedlička, Jiří Buršík, Marek Hruža, Michal Kalenda, Vítězslav Svoboda, Petr Novák, Pavel Kratochvíl a Jan Votava.

Součet umístění v soutěžích: 4 umístění v rámci ČR, 2 vítězství a 4 další umístění do 4. místa v regionálním kole, 9 vítězství a 16 dalších umístění do 5. místa v okresních soutěžích.

Milan Uhde při otevření sportovní haly v listopadu 1995

Starší žáci odd. kopané v českém poháru 6. v republice 1996

1995/96 významný rok pro školu

Česká školní inspekce nám dala za úkol přepracovat školní řád, kde jsme museli vypustit hodnocení chování žáků mimo školu. V rámci uzákonění devítileté docházky žáci 8. ročníku neodcházejí ze školy. 22. 3. 1995 byly zahájeny zemní práce na stavbě sportovní haly, 20. 11. 1995 byla za účasti předsedy Parlamentu ČR PhDr. Milana Uhdeho slavnostně otevřena. Při této příležitosti a po schválení zastupitelstvem města pan Uhde převzal od starostky města PaedDr. Jiřiny Suchardové titul čestný občan města Hrotovice. Hala byla vybavena náradím za 600 000 Kč, proto také se souhlasem města v roce 2005 měla škola historicky největší záporný hospodářský výsledek 292 270 Kč. V roce 1996 byla ztráta Městem Hrotovice uhrazena. Od tohoto roku po získání grantu 70 000 Kč a pořízení elektrických psacích strojů vyučujeme volitelný předmět psaní na stroji.

V celostátní výtvarné soutěži Jak se stromy probouzejí Martina Honsová s linorytem s motivem stromu vyhrála a Jiří Doležal obsadil 2. místo za papíroryt. Výtvarná práce Aleše Dvořáka Krajina-fantazie, dělaná kombinovanou technikou do soutěže Alšova země 95, byla vybrána na výstavu do Prahy, výtvarná práce Mileny Veselé byla vybrána na potisk při výrobě sáčků. Starší žáci oddílu kopané jako jediní v republice dokázali obhájit vítězství v Jihomoravském kraji v Poháru předsedy ČMFS, na republikovém finále v Třebíči v konkurenci profesionálních klubů obsadili výborné 6. místo: Ondřej Sýs, Michal Backa, Vladislav Fiala, Petr Novák, Martin Škoda, Jiří Buršík, Marek Hrůza, Jiří Pelán, Libor Hrůza, Vítězslav Svoboda, Lukáš Jedlička, Michal Bula, Lukáš Pitor, Michal Křenek a Josef Dufek.

1996/97

Na konci roku uděleny pouze 2 dvojky z chování! V závěrech kontroly České školní inspekce: výsledky výchovně vzdělávací činnosti školy jsou na velmi dobré úrovni, škola všestranně přispívá k rozvoji osobnosti žáka.

V celostátní výtvarné soutěži Kde končí Evropa obsadila Monika Stupková 1. místo, Martina Honsová v celostátní výtvarné soutěži Ahoj z prázdnin získala čestné uznání, v celostátní výtvarné soutěži EURO ART SAFE byli oceněni Katka Nováková, Petra Palátová, Josef Macek, Petr Škoda, Aleš Dvořák a Jiří Doležal. Podhoráček popáté za sebou vyhrál okresní kolo dětských pěveckých sborů a vyhrál poprvé regionální kolo v Jihlavě. Nejlepší reprezentant školy Marek Hrůza odešel do fotbalového klubu Bobby Sport Brno a byl vybrán do reprezentace ČR patnáctiletých.

1997/98

Ze 34 žáků 9. tříd se dostalo 25, to je 73,5 %, na střední školy nebo střední odborná učiliště s maturitou. Školní družina rozšířena na 2 oddělení se 49 žáky. Michal Mlejnek a Robert Mareš byli oceněni cenou Fair play, kterou jim udělil ministr školství v kategorii záchrana života. Oba i s rodiči byli pozváni do Prahy a ceny jim předal osobně ministr školství. Školní rok byl výchovně zaměřen na oslavy 770 let první zmínky o Hrotovicích. Celoročně probíhaly akce města k tomuto výročí a významnou měrou se na nich podílela naše škola.

V regionálním kole výtvarné soutěže evropských škol Evropa ve škole získaly Cenu poroty Martina Honsová za práci Labyrint světa a Okno do Evropy, Kateřina Horká za práci Naše jarní procházka a Markéta Přepechalová za téma Rádi chodíme za koníčky. Dáša Buršíková za práci Léto 1997-povodeň vybojovala v této soutěži postup do celostátního kola. V regionálním kole výtvarné soutěže Olympiáda fantazie VISA zvítězila a postoupila do celostátního kola Aneta Doubínková. Podhoráček podruhé za sebou vyhrál regionální kolo dětských pěveckých sborů ve Znojmě, vystupoval i v Praze, v pěvecké sólové soutěži Karlovarský skřivánek se Barbora Cafourková a Klára Tancošová probojovaly do celostátního kola. V létě odešel již 4. náš fotbalista, starší žák Libor Hrůza, do Bobby Sport Brno.

1998/99

Na škole proběhla kontrola České školní inspekce, která doporučila zvýšení aprobovanosti výuky cizích jazyků, zeměpisu a tělesné výchovy.

V regionálním kole výtvarné soutěže evropských škol Evropa ve škole byla oceněna práce Evy Lorencové, Iva Hejtmánková v recitaci vybojovala postup do regionálního i republikového kola, v literární soutěži Evropa ve škole byla v regionálním kole oceněna práce Marie Havlíkové a postoupila do republikového kola, Leoš Přepchal se stal úspěšným řešitelem regionálního kola fyzikální olympiády. V cyklistické soutěži škol Závod míru nadějí obsadilo naše družstvo ve složení Zbyšek Mityška, Jiří Kolouch, Martin Škoda a Tomáš Kain 7. místo v republice, Jaroslav Pelán vyhrál župní přebor ve stolním tenisu. Poprvé v historii školy náš bývalý žák Tomáš Abrahám nastoupil v 1. lize kopané za Bobby Sport Brno.

Logo školy

1999/2000

Nové logo školy ve tvaru trojúhelníku vyjadřující HROT, což pro nás znamená být na špici. Krizový finanční rok 1999: státní prostředky na pomůcky sníženy na polovinu, nedostává se na mzdy (9 zaměstnanců pracovalo na zkrácený úvazek), prostředky na provoz sníženy o 36 %, to je 437 000 Kč. Hospodaření školy skončilo ztrátou 162 013,80 Kč. Následná inspekce hodnotí personální podmínky výuky jako velmi dobré.

Klub SPV ZŠ v halové kopané na republice druhý. Chlapci 4.-5. ročníku vyhráli ve vybíjené okres i kraj a zúčastnili se třídního nesoutěžního přeboru ČR: Jiří Cafourek, Martin David, Tomáš Hejda, Vojtěch Nováček, Pavel Růžička, Josef Virgl, Aleš Zelníček, Jan Dobrovolný, David Brázda, Václav Kostelecký, Luboš Škoda a Ivan Přepechal. Zbytek Mityska v cyklistickém Závodu míru základních škol ve starších žácích na přeboru ČR obsadil 3. místo.

2000/01

V tomto školním roce se podařilo realizovat následující akce: lakování a přelajnování sportovní haly za 55 000 Kč a malé tělocvičny za 14 000 Kč, vymalování některých učeben za 10 000 Kč, 2 videa do ŠD za 10 000 Kč, 2 počítačové sestavy s internetem, laserovou tiskárnou a skenerem za 101 000 Kč, posílení paměti u počítačů v učebně PC za 14 000 Kč, rozšíření místní telefonní linky do kotelny a dílny za 6 000 Kč, nakoupeny víceúčelové žebříky za 22 000 Kč, doplněna lyžařská výstroj za 8 000 Kč, do dalších 2 tříd na B2 svislé žaluzie za 21 000 Kč, oprava lina za 11 000 Kč, nové učebnice za 79 000 Kč, nově přijatý školník byl vybaven přístroji za 30 000 Kč.

Základna oddílu kopané 4.-5. ročník dokázala podruhé za sebou vyhrát okresní kolo v minifotbalu Mc Donald's Cup, na regionálním kole v Brně překvapila všechny fotbalové školy v kraji a i zde dokázala vyhrát (v semifinále nad FC Stavo Artikel Brno 2:0, ve finále se Znojmem 2:2 a 2:1 na penalty), vyhrála i celorepublikovou soutěž ve fotbalových dovednostech a Fotbalový pětiboj: Jan Dobrovolný, Václav Kostelecký, Luboš Mlejnek, Ivan a Bohumil Přepechalovi, Luboš Škoda, Petr Fukal, Lukáš Kocan, Marek Pekárek, Martin Virgl, Radoslav Kunc, Jakub Kočí, David Dočekal a Marek Konvalina. Klub SPV ZŠ Hrotovice, složený z bývalých žáků školy, se zúčastnil již potřetí republikového finále v halové kopané a obsadil 2. místo

1. místo v kraji v Mc Donald's Cupu v Brně 2001

pouze o skóre za Uherským Brodem. V Závodu míru naději v cyklistice v kategorii A byl Petr Fukal na republikovém kole, které se jelo v rámci jedné z etap Závodu míru ve Žďáru nad Sázavou, třetí.

2001/02

Na školním dvoře byl, po získání povolení, skácen ořech, aby tam mohl být přesunut školní pozemek. Poprvé jsme tiskli vysvědčení na počítači. Bylo změněno konto školy, od KB Třebíč se přešlo k ČS Hrotovice, výplaty se začaly vyplácet bezhotovostně.

V krajské výtvarné soutěži Nakresli své oblíbené zvíře byla oceněna práce Orel Davida Dočekala. Chlapci základny oddílu kopané v rámci ČR ve Fotbalovém šestihoji obsadili 2. místo: Tomáš Holoubek, Petr Fukal, Martin Virgl, Ondřej Konvalina, Ondřej Dobrovolný a Jakub Petřek. Klub SPV ZŠ Hrotovice, složený z bývalých žáků školy, se zúčastnil počtvrté za sebou republikového finále v halové kopané a obhájil 2. místo. Poraženi byli pouze 0:1 od Šumperku.

2002/03

Pěvecký sbor naší školy Podhoráček nemohl podesáté vyhrát okresní kolo, protože byla vypsána přímo kola krajská. Zúčastnil se krajského kola v Brně, kde byl vyhodnocen ve stříbrném pásmu, a krajského kola Vysočiny v Třebíči, kde byl vyhodnocen ve zlatém pásmu. Členky sboru se výborně uplatnily v pěveckých soutěžích. Ve 2. ročníku soutěže pro mladé zpěváky „Zlatý kos“ v sólovém zpěvu Barbora Cafourková vyhrála oblastní i krajské kolo, Barbora Cafourková a Petra Čaňková spolu vyhrály duo na krajském kole a výborně reprezentovaly školu na celostátním finále v Brně, kde

natáčela Česká televize. Zde byly oceněny čestným uznáním. Výtvarné práce Adély Velebové „Vzkříšení“ a Hany Kovářové „Desatero“ vybrala Mezinárodní biblická společnost IBS-CZ k otištění do knížky Mana Bible 2003.

V celorepublikové soutěži Fotbalový šestiboj chlapci ze základny obsadili 2. místo: Jakub Petřek, David Florián, Filip Pekárek a Tomáš Hájek. V 10. ročníku Běhu Matyáše Žďárského Martin Palát vyhrál, Martin Palát vyhrál také přespolní běh o přeborníka Župy plk. Švece. Chlapci 4.-5. ročníků si výborně vedli v přehazované. Dokázali vyhrát okrskové, okresní i krajské kolo v Jihlavě: Ondřej Dobrovolný, David Florián, Tomáš Hájek, Ondřej Konvalina, Jakub Petřek, Robin Přepechal, Libor Fiala, Tomáš Holoubek a Stanislav Marek.

2003/04

Podarilo se uspět v 7 grantech, které přispěly k lepší vybavenosti školy částkou 348 030 Kč (Slunce do škol, stolky pro rozhodčí, notebook, školení učitelů na PC, internet, výukové programy na PC, míče). Jeden žák 8. ročníku neprospěl s pěti nedostatečnými, na konci roku uděleno 16 dvojek a 3 trojky z chování.

Eva Kuchaříková obsadila 2. místo v okresním kole fyzikální olympiády, v krajském kole se stala úspěšnou řešitelkou. V 7. ročníku Mc Donald's Cupu se přípravec oddílu kopané z 2. a 3. třídy opět dařilo. Popáté ze 7 účastí se podařilo zvítězit v okresním finále, poprvé v historii však chlapci vyhráli krajské finále v Jihlavě, když ve finále remizovali s Pelhřimovem 0:0, o vítězství rozhodly až pokutové kopy 6:5: Jakub Cabejšek, Vojtěch Palát, Jiří Loucký, Jakub Ondráček, Michal Salák, Pavel Havlena, Libor Jeřábek a Stanislav Hutař. Základna oddílu kopané ve Fotbalovém šestiboji v rámci ČR obsadila 3. místo: Martin Věžník, Robin Hrobař, Rostislav Vlk a Ivo Machač. Náš učitel Tv Mgr. Jiří Slatinský se stal pro rok 2004 akademickým mistrem republiky ve volejbalu. Po pátém, čtvrtém a třech druhých místech letos mužstvo futsalu bývalých žáků dosáhlo historického úspěchu a stalo se v prosinci 2003 v Hluku a Uherském Brodě mistrem republiky v halové kopané mužů. Největší oporou mužstva byl hráč 1. FC Brno Tomáš Abrahám, který byl vyhlášen i nejlepším střelcem finálového turnaje se 6 brankami. Poprvé v historii se také naši škola podařilo vyhrát okresní přebor zaměstnanců škol ve volejbalu, který se konal ve Sport-V-hotelu v Hrotovicích. Na krajském kole Kinderiády, což je atletická soutěž pro žáky 1. stupně, Andrea Simonová vyhrála hod plným míčem a v běhu na 60 m byla 3., Vojtěch Palát obě tyto disciplíny vyhrál.

2004/05

Vlivem nedostatku mzdových prostředků na nárokové složky platu ve výši 240 000 Kč od dubna 2005 bylo zrušeno 15 h nepovinných předmětů, od 1. 9. 2005 zrušeny třetí hodiny Tv, od 1. 2. 2005 se nevyplácí pravidelné osobní ohodnocení.

24. 1. – 28. 1. 2005 proběhla kontrola České školní inspekce Jihlava, pracoviště Třebíč: personální podmínky vzdělávání-velmi dobré, materiálně technické podmínky - velmi dobré, český jazyk - na 1. stupni - velmi dobrý, na 2. stupni - dobrý, anglický a německý jazyk - dobrý, dějepis - velmi dobrý, matematika a fyzika - velmi dobrý. Celkově hodnocen průběh výuky a výsledky vzdělávání na škole jako velmi dobré. Ve sledovaných oblastech postupovala škola v souladu s právními předpisy.

V celostátní soutěži Videopohlednice z mého města v angličtině obsadila Jana Abrahámová 4. místo. V rámci Astronomické olympiády byl vybrán název ORION pro detektor na observatoři Pierre Auger v Argentině od Hany Palátové. V regionální pěvecké soutěži Canto alegre Iva Kašpárková vyhrála. V celorepublikové soutěži čtyřlenných družstev ve Fotbalovém šestiboji obsadili Martin Věžník, Daniel Kunčík, Vojtěch Palát a David Šimeček 1. místo. SPV ZŠ Hrotovice, složený z bývalých žáků školy, se zúčastnil posedmé za sebou republikového finále v halové kopané. I když titul mistra ČR neobhájil, 2. místo je také vynikajícím úspěchem. Poprvé v historii se také naši škole podařilo vyhrát Jan Amos Cup, přebor zaměstnanců škol ve volejbalu. Na republikovém kole Kinderiády v Praze obsadila Nikola Ondráčková v hodu kriketovým míčkem 2. místo, Zuzana Staňková v běhu na 60 m 3. místo. Poprvé jsme se také prosadili na přeboru župy v obřím slalomu, kde zvítězili Veronika Špačková a Vítězslav Škoda.

2005/06

Všichni učitelé již mezi sebou komunikují elektronickou poštou. Se žáky besedoval Radek Hanykovicz, původně v Thajsku odsouzen za pašování drog k trestu smrti, po převozu do ČR dočasně propuštěn z vězení ze zdravotních důvodů, za rok zemřel na rakovinu.

V rámci ČR ve Fotbalovém šestiboji získali 1. místo mladší žáci: Vojtěch Palát, Marek Holoubek, Miroslav Mikuda, Jakub Cabejšek a 3. místo základna: Roman Novák, Jakub Ondráček, Jiří Loucký, Jakub Smíšek. Klub SPV ZŠ Hrotovice, složený z bývalých žáků školy, se zúčastnil poosmé za sebou republikového finále

Budova 2 po zateplení

Budova 3 po zateplení

Budova 4 po zateplení

v halové kopané v Olomouci a obsadil 3. místo. Na župním přeboru v přespolním běhu ve starších žácích Stanislav Marek vyhrál. V atletickém čtyřboji obsadil Vojtěch Palát v republikovém kole 2. místo.

2006/07

Ze dvou devátých tříd vyšlo 49 žáků, 32 bylo přijato na SŠ nebo SOU s maturitou, tj. 65 %. To je nejlepší výsledek za posledních 9 roků. Z nich bylo přijato 7 žáků na gymnázia.

U 3 žáků bylo řešeno celkem 68 neomluvených hodin.

Ve Fotbalovém šestiboji obsadili v rámci ČR 2. místo mladší a starší žáci: Robin Hrobař, Miroslav Mikuda, David Šimeček a Martin Věžník, 2. místo dorost: Tomáš Holoubek, Zdeněk Holoubek, Ondřej Konvalina a Stanislav Marek, 3. místo základna: Roman Novák, Emil Pokorný, Lukáš Polida a Martin Diviš. Ve stolním tenisu mladší žákyně Iva Kašpárková, Žaneta Svobodová a Zuzana Staňková v družstvech okresní přebor škol vyhrály, vyhrály dokonce i krajský přebor škol. Iva Kašpárková obsadila na krajském žebříčku mladších žákyn 2. místo a díky tomu byla nominována na republikovou Letní olympiádu mládeže, která se konala v červnu v Ústí nad Labem (ve čtyřhře s Nikolou Chábovou z Jihlavy ve čtvrtfinále). V atletickém čtyřboji SPV obsadil Stanislav Marek v okresním i krajském kole 1. místo, na republikovém kole ve Staré Boleslavi 3. místo. Vzhledem k úspěchům v soutěžích byl tento rok historicky nejúspěšnějším rokem za posledních 20 let.

2007/08

Pouze tento školní rok vzhledem k nedostatku místa zkusíme popsat podrobněji, aby čtenář získal představu o tom, co se dá na naší škole za jeden školní rok zvládnout. Je to hodně nebo málo?

Materiální vybavení: Byla zbudována letní třída-altán za 154 390 Kč (z Nadace Veronica 70 940 Kč, Město Hrotovice 28 000 Kč), v dílnách byly provedeny sanační omítky za 31 486 Kč (Město Hrotovice 30 000 Kč), provedena obnova lakování haly za 66 500 Kč, pořízeno 10 výškově stavitelných stolů a 20 židlíček do nové jazykové učebny za 50 800 Kč, nové lino na 2 schodiště na B3 za 57 348,50 Kč, nové žaluzie B1 třídy, B2 uklízečky a jazyková učebna, B3 logopedie za 59 329,10 Kč, zakoupena nová úklidová technika pro uklízečky za 21 295 Kč, pořízeno zavlažovací čerpadlo na pozemek za 5 679 Kč, pozinkovány tyče na šplh v hale a tělocvičně za 4 500 Kč. Z grantu kraje Vysočina za 27 799,50 Kč a z grantu SPV za 4 741 Kč pořízeny míče. Nejvíce prostředků bylo investováno do rozvoje výpočetní techniky. Od Firmy ČEZ Data získáno 16 PC a vybavena druhá počítačová učebna. Byla rozšířena počítačová síť na: B1-sborovna a učebna F-Ch, B2-počítačová učebna, ŽK a jazyková učebna, na B3 do školní družiny I a II. Pořízeny nové počítače do obou školních družin, posíleny paměti RAM v učebně PC na 16 počítačích. Vše v hodnotě 132 405 Kč (25 000 Kč Město Hrotovice, 14 696 Kč z Programu na podporu pokrytí konektivity škol v rámci SIPVZ v roce 2007). Na škole máme nyní v provozu 60 počítačů, z toho 48 pro žáky, 54 v síti, z toho 42 pro žáky. Od Města Hrotovice na podporu sportovních aktivit získáno 11 588 Kč a na podporu handicapovaných žáků

2 541 Kč. V červnu zahájeny práce na instalaci teplé vody na všech WC na B1, 2 a 3. Pro výuku na školní zahradě zbudován mokřav.

Výuka: Byla zahájena významná reforma. Na škole se učilo podle učebních plánů schválených MŠMT: 2.-5. a 7.-9. ročník č. j. 16 847/96-2 Základní škola. Dva roky pedagogický sbor pracoval na vlastním školním vzdělávacím programu (ŠVP). Dne 13.6.2007 byla s ŠVP seznámena Školská rada a neměla připomínek, dne 24. 6. 2007 byl ŠVP schválen pedagogickou radou. Podle tohoto vlastního ŠVP jsme začali od 3.9.2007 učit v 1. a v 6. ročníku. Přidělené hodiny do jednotlivých ročníků: 1. 20 h, 2. 22 h, 3. 24 h, 4. 25 h, 5. 26 h, 6. 29 h, 7. 30 h, 8. 31 h, 9. 31 h. V síti škol je zařazen ještě školní klub a školní družina se 2 odděleními.

Na škole pracovalo 29 zaměstnanců, z toho 20 učitelů, 2 vychovatelky ŠD, 1 vychovatelka ŠK a 6 správních zaměstnanců (školník a topič v jedné osobě, hospodářka a 4 uklízečky). Průměrný věk pedagogického sboru je 45 let, jde o zkušený sbor. Ze 406 hodin odučených týdně na škole bylo 336 hodin odučeno aprobovaně, tj. 83 %. To je nejvyšší aprobovanost na škole od roku 1990, stejně jako ve školním roce 2006/07. Ve školním roce se pedagogičti pracovníci připojili dvakrát, 4. 12. 07 a 9. 6. 08, k jednodenní stávce, kterou vyjádřili nesouhlas se záměrem vlády snižovat výdaje na školství.

Angličtinu se na škole učilo 162 žáků, němčinu 61 žáků, volitelné předměty navštěvovalo 175 žáků a nepovinné předměty 167 žáků. Jedenáctým rokem pracovaly na škole 2 oddělení ŠD, které navštěvoval plný počet 60 žáků (úplata 50 Kč/měsíc), ranní ŠD navštěvovalo 17 žáků, 27 kroužků při ŠK navštěvovalo 341 žáků, (tj. 190 žáků školy, 71 %). To je vysoké číslo, i když jsme třetím rokem vybírali úplatu 200 Kč za kroužky.

Na konci roku bylo klasifikováno 262 žáků. Spokojeni jsme s průměrným prospěchem 1,63, i když je o 0,04 horší než v loňském roce. Na 1. stupni 1,31 a na 2. stupni 1,91. 29 žáků obdrželo pochvalu ŘŠ na vysvědčení za výborné pracovní výsledky (tj. průměrný prospěch do 1,2), 5 žáků obdrželo pochvalu ŘŠ na vysvědčení za výrazné zlepšení prospěchu (tj. minimálně o 0,2), 9 žáků obdrželo na vysvědčení pochvalu ředitele školy za vzornou reprezentaci školy. Počet vyznamenaných žáků 133, tj. 51% (o 4 % horší než loni). Chování žáků školy má výkyvy, uděleno 17 dvojek z chování. Problémy s chováním se nám přesouvají již na 1. stupeň, kde bylo uděleno 10 dvojek z chování. Tedy více než na 2. stupni. To v minulosti nebylo.

V průběhu celého školního roku 2007/08 se řešily výchovné problémy žáků ve spolupráci s třídními učiteli (TU), aktualizovaly se seznamy žáků vyšetřených v Pedagogicko-psychologické poradně v Třebíči (PPP). Během roku bylo odesláno 13 žádostí o vyšetření v PPP. K 30. 6. 2008 je v evidenci VP 37 žáků ze SPU, z toho 2 žáci vedeni jako integrovaní s individuálními plány. Informace ze všech školení a seminářů, které VP během roku absolvovala, předávala učitelům, vychovatelům a využívala je v hodinách Rv a Ov. Během roku nebyly řešeny žádné problémy s návykovými látkami ani neomluvenými hodinami.

Od začátku školního roku 2006/07 nově jmenována školním **metodikem protidrogové prevence (MPP)** na škole Mgr. Ivana Mašová. Navázala spolupráci s ostatními pracovníky na škole v této oblasti. Byla vytvořena školní knihovna s propagačními materiály-videokazety, dotazníky, brožury, letáky, knihy, byly shromážděny všechny informace o institucích a odbornících působících na okrese Třebíč. Byly v posledních

letech k tomuto tématu vytvořeny 2 stálé nástěnky na škole, v areálu školy vytvořeno několik relaxačních center pro žáky (stoly na stolní tenis, veřejná knihovna, posezení u posilovny, horolezecká stěna, žebřiny na všech chodbách, 2 učebny v přírodě, 3 posezení v areálu školy, k výuce je používán internet. Provádíme v této oblasti stálý monitoring. Vedeme žáky k dodržování zdravého životního stylu. Témata zařazena do výuky Rv, Př, Ov, Ch, Pě, Tv a Vv.

Koordinátorem EV byla jmenována 9. 4. 2002 učitelka 2. stupně Mgr. Marie Hlavničková, kombinace M-Př. Pracuje dle vypracovaného plánu činnosti a pracovní náplně pro koordinátora. EV bylo zařazeno do tematických plánů jednotlivých předmětů. V hodinách byly připomínány významné dny k životnímu prostředí. Jednou byl proveden sběr starého papíru. Čtvrtým rokem jsme pokračovali v třídění odpadu ve třídách, kde jsou krabice na starý papír. V květnu jsme provedli přenášení žab přes silnici. Žáci školy pečují o květiny, o školní pozemek, zelené plochy v okolí školy a o školní hřiště. V průběhu roku realizovány ekologické vycházky s následným zpracováním pozorování. Na jaře 2008 se začala používat venkovní učebna-altán pro výuku Př, Pě, Vv, Ov, Vl.

Na další vzdělávání pedagogických pracovníků (DVPP) na rok 2007 obdržela naše škola z běžného státního rozpočtu 18 000 Kč, vyčerpáno bylo 25 544 Kč. Přecherpané prostředky uhrazeny z ušetřených státních prostředků na učebnice a z odvodů na mzdy. Proběhly i další vzdělávací akce, které byly hrazeny z jiných zdrojů, včetně soukromých. Plán DVPP na rok 2007 byl splněn, byl zaměřen stejně jako v roce 2006 na jazykové vzdělávání. Pedagogičtí pracovníci se zúčastnili celkem 25 vzdělávacích akcí, což představuje neuvěřitelných 1 748 hodin. Prostředky byly využity efektivně, získané poznatky byly uplatněny při výuce a byli s nimi seznámeni ostatní pedagogičtí pracovníci v předmětových komisích a na poradách.

V 6. ročníku probíhala výuka: 1 skupina volitelného předmětu PSA (pohybové a sportovní aktivity) a 2 skupiny informatiky, v 7. až 9. ročníku 6 skupin jako volitelné předměty PSA 1 h/t a 3 skupiny psaní na elektronických psacích strojích 1 h/t (od 2. pololetí psaní na počítačích). Z nepovinných předmětů na škole byly vyučovány: sborový zpěv na 2. stupni 2 h, na 1. stupni 1 h, 3 skupiny zájmové Tv na 1. stupni a 1 skupina na 2. stupni se zaměřením na kopanou, 3 skupiny zájmové Tv se zaměřením na volejbal 2 h, logopedie školní logopedkou, 2 skupiny římskokatolického náboženství po 1 h/t.

Na škole pracovalo pod školním klubem 27 kroužků: 4 kroužky kopané (přípravka 2.-3. ročník, základna 4.-5. ročník, mladší žáci 5.-6. ročník, starší žáci 7.-9. ročník), volejbal starší dívky a chlapci, stolní tenis, modelářský, pěvecký (Zpíváníčko a Podhůraček), 2x aerobic, školní klubko, přírodovědný, 5x počítače, střelecký, 2x country-step, sportovní hry dívky, český jazyk, matematika, anglický jazyk, RC autíčka.

Pro žáky uspořádal školní klub diskotéku, drakuládu, soutěže ve stolních a deskových hrách, střelecké závody, mikulášskou nadílku, hry na sněhu, soutěže v bruslení, taneční soutěž, soutěže v piškvorkách, cyklistické závody, přebory v šachu, v přeskoku přes švihadlo, exkurzi do ZOO koutku v Třebíči. Žáci školy nasbírali 3,8 kg černého bezu, 11,3 kg pomerančové kůry, 478 kg kaštanů a 1,6 t starého papíru. Další uspořádané akce školy: Besip pro 4. ročník na dopravním hřišti v Třebíči, projekt Zdravé zuby pro 1.-5. ročník, projekt pro 1. ročník Děťství ve zdraví a bez

Školní budova I v roce 220. výročí založení školy v Hrotovicích

úrazů, týdenní LVZ 7. ročníků, poštěstě jsme uskutečnili týdenní LVZ pro 4. ročníky, výuku plavání 3.-4. ročníků v Třebíči, výlety ve všech 13 třídách, vítání 1. tříd a rozloučení s žáky 9. ročníku v obřadní síni MěÚ, vydávání školního časopisu Hrošík, 2x Sdružení rodičů, 1x Rada Sdružení rodičů, 2x Školská rada, 7 koncertů pěveckých sborů Podhoráček nebo Zpíváníčko pro veřejnost, soustředění obou pěveckých sborů v Rouchovanech, exkurze 9. ročníku na JEDU a Vodním díle Dalešice, pro výuku Tv, ve ŠD a ŠK jsme využívali hotelový bazén, 4.B uspořádala 2 besídky pro veřejnost a pro 1. stupeň, vydal se 17. školní ples na téma včelka Mája (zisk 31 799,50 Kč). V provozu byly 5. rokem webové stránky školy.

Naše škola uspořádala následující soutěže: okrskové kolo starších žáků v kopané, okrskové kolo v halové kopané mladších žáků, okresní a krajská kola ve stolním tenisu, okresní turnaj mladších přípravek a základen v halové kopané, okrskové kolo ve volejbalu dívek a okrskové kolo v malé kopané Mc Donald's Cup pro obě kategorie.

Práce školy byla pravidelně čtvrtletně prezentována v městském Zpravodaji, v okresním tisku a na webových stránkách školy. Vlastní činnosti školy, z RC SPV, z OA ŠSK, od rodičů a od sponzorů se podařilo získat za školní rok mimo rozpočtové zdroje částku 594 638,50 Kč, která byla čerpána na školní aktivity. Vyčerpáno bylo 582 526 Kč.

Aspoň v tomto školním roce uvedeme úplný přehled pouze vítězů v okresních kolech a úspěchy v kraji a na republice. Byl to 3. nejúspěšnější výsledek školy v soutěžích v posledních 20 letech.

Odborné soutěže: V okresním kole matematické soutěže Klokán, v kategorii Kadet pro 4. a 5. ročníky, kde soutěžilo 601 řešitelů, na 1. místech skončili Simona Hájková a Pavel Čaněk, v celostátní literární a výtvarné olympiádě Centropen 2007, kde bylo hodnoceno neuvěřitelných 9 000 prací, obsadila Adéla Schmidlová ze 4.B se svou

Předání ceny Adéle Schmidlové ze 4.B za 2. místo v ČR za povídku Olympiáda centropen 07

povídkou Knížka na téma Fintilka křídlatá aneb Kdo se skrývá ve vysoké trávě 2. místo. Dana Dvorská z 8.B třídy se svým monologem Kamzíci obsadila 1. místo v regionálním kole soutěže Mladý Démosthenes 2007. Je to soutěž ve schopnosti komunikovat. V okresní soutěži Města budoucnosti se svou povídkou Co Papíreček zažije v městě budoucnosti zvítězila a získala cenu poroty Dagmar Navrátilová z 9.A. Ve stejné výtvarné soutěži zvítězili a cenu poroty za model Města budoucnosti získali žáci 6.B: Veronika Přepechalová, Anna Chromá, Pavel Dobrovolný a Jakub Smíšek. Úspěšným řešitelem okresního kola fyzikální olympiády se stal Karel Král z 8.A. V okresní soutěži Nejlepší projekt v Aj na téma Můj oblíbený příběh v kategorii 8.-9. ročník (celkem 35 projektů) 1. místo obsadila práce Hany Dokulilové, Moniky Boudové, Adély Popelkové a Jany Pelánové. V pěvecké soutěži Česko zpívá Ježíškovi se Filip Albert ze 2. třídy umístil mezi deseti v kraji a postoupil na republikové kolo. Pěvecký sbor naší školy Podhoráček nevyhrál potřinácté za posledních 15 let okresní přehlídku dětských pěveckých sborů, protože okresní kolo nebylo potřetí vypsané. Počet vítězství v okresních kolech se zastavil předloni na dvanácti. Vyhrál rovnou krajské kolo, kde byl vyhodnocen ve zlatém pásmu. Úspěšně si vedla i 13členná skupina country tance, která na krajském kole obsadila 3. místo, na republice 9. místo v semifinále.

Sportovní soutěže: Mladší přípravka oddílu kopané vyhrála historicky první pravidelnou soutěž na okrese Třebíč, starší žáci oddílu kopané ve Školském poháru Coca-Cola se v kraji dostali do semifinále. V celostátní soutěži ve fotbalových dovednostech

Fotbalový šestiboj v kategorii 5. tříd chlapci ze základny obsadili 2. místo a mladší žáci 4. místo, bývalí žáci školy se ve futsalu podruhé v historii stali mistry ČR. V přehazované získali starší žáci i žákyně 1. místa na okrese, na krajském kole získali 1. místa mladší žáci i žákyně, starší žáci i žákyně. V přehazované na 1. stupni chlapci v okrese Znojmo byli 2. a dívky 3. Desátou sportovní hvězdou okresu Třebíč za rok 2007 se stal náš bývalý žák, volejbalista Vítězslav Svoboda. Na okresním přeboru škol ve stolním tenisu mladší žákyně Iva Kašpárková a Andrea Simonová vyhrály, vyhrály dokonce i krajský přebor škol. Na okresních přeborech registrovaných mezi dorostenkami vyhrála Iva Kašpárková, Robin Hrobař vyhrál žáky, na krajských přeborech na rok 2008 v Havlíčkově Brodě se stala krajskou přebornicí ve dvouhře i ve čtyřhře Iva Kašpárková, ve smíšené čtyřhře obsadila 2. místo. Tím se nominovala na mistrovství ČR do Mostu. V atletickém čtyřboji obsadila Klaudie Mejzlíková v kraji 3. místo, Vojtěch Veselý v kraji 2. místo. Vybíjenou smíšených družstev do 5. třídy naše škola na okrese vyhrála, v župním přeboru v plavání obsadil Adam Votava 2. místo, v okresní soutěži leteckých modelářů v kategorii mladších žáků Roman Novák vyhrál a obsadil 2. místo také na krajském kole.

2008/09

Vybudována nákladem 278 000 Kč nová jazyková učebna ze sborovny na B2, v ní první interaktivní tabule na škole, učitelé vystěhováni na přebudované dívčí WC. Dvě další interaktivní tabule zprovozněny ve školních družinách. Na druhý stupeň do tříd prvních 8 plazmových televizí a DVD. Jan Nejedlý obsadil 2. místo v okresním kole olympiády v Aj. Starší žáci oddílu kopané vyhráli okresní kolo v malé kopané a na krajském kole v Jihlavě obsadili 2. místo, když k vítězství chyběl jediný gól. Okresní přebor škol ve stolním tenisu starší dívky Iva Kašpárková a Andrea Simonová vyhrály, na krajském kole obsadily 2. místo.

Nová multimediální jazyková učebna

UČITELSKÝ SBOR 2008/09

Funkce	Jméno a příjmení	Aprobace
Ředitel školy	PaedDr. František Kašpárek	M, F
Zástupce ředitele	Mgr. Štěpán Florián	1. st.
Výchovný poradce	Mgr. Hana Kašparová	ČJ, Ov
Učitelé na 1. stupni	Mgr. Lenka Bulová	1. st.
	Mgr. Věra Palátová	1. st.
	Mgr. Petr Popelka	1. st.
	Mgr. Ivona Popelková	1. st.
	Mgr. Jana Vodinská	1. st.
	Mgr. Miluše Vodinská	1. st.
	Mgr. Marie Hlavničková	M, Př
Učitelé na 2. stupni	Mgr. Zdeněk Illek	M, F
	Mgr. Kateřina Kosová	Sborový zpěv
	Mgr. Kateřina Lohniská	Př, Tv
	Mgr. Karel Makovička	1. st., Tv
	Mgr. Ivana Mašová	Z, Př
	Jitka Matějková	Aj
	Mgr. Jiří Sigmund	Vv, D
	Mgr. Růžena Slatinská	Ch, Př
	Mgr. Jiří Slatinský	1. st., Tv, Tev
	Mgr. Pavel Vitámvás	Čj, Ov
	ThDr. Josef Beneš	Náboženství
	Mgr. Marcela Seitlová	školní družina I
	Zdeňka Kašpárková	školní družina II
Správní zaměstnanci	Romana Kubíčková	školní klub
	Miluše Hrůzová	hospodárka školy
	Jaroslav Hambálek	školník, topič
	Lenka Hájková	uklízečka
	Jaroslava Hájková	uklízečka
	Iva Kazatelová	uklízečka
	Drahomíra Palátová	uklízečka

Správní zaměstnanci:

Jaroslav Hambálek, Iva Kazatelová, Drahomíra Palátová, Lenka Hájková, Jaroslava Hájková, Miluše Hřízová

Účitelky a učitelé 1. stupně:

Zdeňka Kašpárková, Romana Kubičková, Marcela Seitlová, Věra Palátová, Miluše Vodinská, Petr Popelka, Ivona Popelková, Jana Vodinská, Lenka Bulová

Učitelé 2. stupně:

dolní řada: Jitka Matějková, Marie Hlavničková, František Kašpárek, Štěpán Florián, Růžena Slatinská, Ivana Mašová

horní řada: Jiří Sigmund, Zdeněk Illek, Kateřina Lohniská, Pavel Vitámvás, Hana Kašparová, Karel Makovička, Jiří Slatinský

HISTORIE A SOUČASNOST ŠKOLNÍ DRUŽINY

Dějiny školní družiny se začaly psát roku 1963, kdy v listopadu byla zahájena činnost. První vychovatelkou byla paní Růžena Foitová, pozdější ředitelka Mateřské školy v Hrotovicích.

V prostorách tehdejší budovy ZŠ, dnešní ZUŠ, sídlila družina až do roku 1989. Poté se družina přestěhovala do nového pavilonu školy. Konečně měla vlastní učebny.

Od roku 1982 bylo otevřeno druhé oddělení družiny. Za 46 let se vystříдалo ve funkci vychovatelky 14 žen. Nejdéle na škole působila paní Zdeňka Palátová.

Výchovné cíle se ve družině během těch mnoha let asi nezměnily. Naším hlavním úkolem bylo a je, aby si děti po vyučování odpočinuly a smysluplně vyplnily čas výtvarnou, hudební a sportovní činností. Rozdílný je způsob a náplň práce. Máme třídy solidně vybavené hračkami, hrami, výtvarnými potřebami a jinými pomůckami. V učebnách jsou počítače s připojením na internet. V obou je i interaktivní tabule, která slouží k výuce. Využíváme sportovní halu, tělocvičnu, horolezeckou stěnu. Chodíme si hrát na hřiště. Společně malujeme, vyrábíme dárky a dekorace k Vánocům, Velikonocům, Svátku matek. Pomáháme s výzdobou na školní ples, vyrábíme dárky budoucím školákům k zápisu. Někdy je však důležitější naučit děti spontánně si hrát a sportovat.

Za ta léta se změnilo mnoho, děti jsou však stále děti, zlobivé i hodné, pohodlné i temperamentní, zakřiknuté i sebevědomé. Jsou prostě jen kopii nás dospělých a odrazem doby a společnosti, ve které žijí. **Zdeňka Kašpárková, vychovatelka ŠD**

Školní družina s interaktivní tabulí 2008

PŘEHLED VYCHOVATELEK ŠKOLNÍ DRUŽINY

Školní roky	Vychovatelka	Počet odučených let
1963 - 1965	Růžena Foitová	2
1965 - 1967	Daniela Divišová	2
1967 - 1968	Jitka Sobotková	1
1968 - 1969	Milada Fňukalová	1
1969 - 1970	Věra Sobotková	1
1970 - 1972	Dana Zeibertová	2
1972 - 1980	Milada Sklenářová	8
1980 - 1989	Ludmila Pokorná	9
1982 - 1983	Alena Doláková	1
1989 - 1991	Jaroslava Nováková	2
1991 - 1993	Iveta Vrbová	2
1983 - 1999	Zdeňka Palátová	16
1997 - dosud	Marcela Seitlová	12
1999 - dosud	Zdeňka Kašpárková	10

PIONÝRSKÁ ORGANIZACE A ŠKOLNÍ KLUB

V roce 1950 byla založena v Hrotovicích Pionýrská skupina Mladá garda, která byla v roce 1975 přejmenována na Pionýrskou skupinu plk. G. I. Sacharova. PO SSM pracovala při škole s uvolněnými pionýrskými vedoucími v letech 1961 až 1990. Ačkoliv značně pomohla mimoškolní činnosti dětí v této době, byla poplatná komunistickému režimu, nebyla založena na dobrovolnosti. Připomeňme si názvy některých charakteristických činností té doby: Klub mezinárodního přátelství nebo celostátní hra Vždy připraven, O zemi, kde zítra již znamená včera, O duhovou kuličku, soutěž Rudé šátky nebo O prapor voroněžských pionýrů. Cílem bylo vychovat uvědomělé a pracovité členy socialistické společnosti.

Od roku 1990 začal na škole pracovat školní klub, jehož činnost je založena na dobrovolnosti a přirozeném zájmu dětí o pohyb a odborné činnosti. Slouží hlavně dětem z 2. stupně. Kroužky se otvírají na základě zájmu dětí, vede je vychovatelka školního klubu a odborníci z řad učitelů nebo externí pracovníci a trenéři. Postupně se na začátku 90. let zaměřila naše škola na sborový zpěv, fotbal, volejbal a stolní tenis. V těchto činnostech naše škola také za posledních 20 let získala díky výbornému vedení těchto kroužků nejvíce úspěchů. V posledních dvou letech se výrazně prosadil i taneční kroužek. Každoročně otevíráme kolem 25 kroužků, které navštěvuje 60-70 % žáků školy.

Z činnosti školního klubu - Mikuláš ve škole 2005

PŘEHLED VEDOUCÍCH PIONÝRSKÉ ORGANIZACE

Školní roky	Vedoucí PO SSM	Počet roků
1961 - 1962	Marie Vítámvášová	1
1964 - 1965	Hedvika Kovacsová	1
1965 - 1968	Jitka Picmausová	3
1970 - 1971	Zdena Foitová	1
1971 - 1972	Růžena Foitová	1
1972 - 1974	Božena Vlková	2
1974 - 1981	Václav Vlk	7
1981 - 1983	Miluše Mikysková	2
1983 - 1984	Jaroslav Pour	1
1984 - 1990	Marta Svobodová	6

PŘEHLED VYCHOVATELEK ŠKOLNÍHO KLUBU

Školní roky	Vychovatelka ŠK	Počet roků
1990 - 1991	Liba Pelanová	1
1991 - 1992	Andrea Hlaváčová	1
1992 - 2002	Renáta Holíková	10
2002 - 2005	Blanka Polehlová	3
2005 - 2007	Renáta Holíková	2
2007 - dosud	Romana Kubíčková	2

SBOROVÝ ZPĚV

Snad nic nemá na naší škole tak dlouhou tradici jako pěvecký sbor Podhoráček na 2. stupni a jeho příprava Zpíváníčko pro žáky 1. stupně. Jeho řadami již prošlo několik generací zpěváků a zpěvaček a do jeho kronik dnes mohou nahlížet děti se svými rodiči i prarodiči a společně zavzpomínat na hromadu písniček, společných zážitků z vystoupení, výměnných pobytů nebo soustředění. Určitě jen tak nezapomenou na taktovku pana učitele Josefa Kulhánka, paní učitelky PaedDr. Jiřiny Suchardové a v neposlední řadě pana učitele Mgr. Miloslava Jonáše. Kdo měl to štěstí, a pár nás možná je, že zpíval pod vedením všech těchto sbormistrů, určitě s odstupem času ocení tu práci, vytrvalost, lásku a taky přísnost a odpovědnost, kterou v sobě měli a které nás učili. Takže za všechny zpěváky: „Klobouk dolů, pánové a dámo!“

Od svých počátků byl Podhoráček na vysoké úrovni a sklízel uznání a ocenění i na pěveckých soutěžích. Po celou dobu své existence přesahoval hranice sboru základní školy a ve svém okolí těžko hledal konkurenci. Tak tomu bylo i v posledních letech. Na základních školách pěveckých sborů ubývá a náš sbor tak zůstává jakousi raritou, kterou nám může leckdo závidět. Naši zpěváci každoročně zvládli několik koncertů a vystoupení – vánoční turné po okolních školách a obcích, vítání občanků, výročí osvobození... a pro nás možná už tradiční „Vánoční koncert“ a „Posezení

Soubor Podhoráček ve školním roce 1981/82

s písničkou“ ve Sport-V-hotelu v Hrotovicích. Jejich posledním velkým úspěchem na soutěžním poli dětských pěveckých sborů (DPS) je „Zlaté pásmo“ v soutěži dětských pěveckých sborů kraje Vysočina z roku 2008.

A cože jsme se to vlastně v Podhoráčku naučili? Kromě písniček také vystupování na veřejnosti, vytrvalosti, disciplíny a týmové spolupráci. Také víme, že všude se má chodit včas! A že si máme věřit, protože potom dosáhneme všeho! Prostě Podhoráček, i když je hlavně o zpívání, není jenom o zpívání. A o tom to je!!!

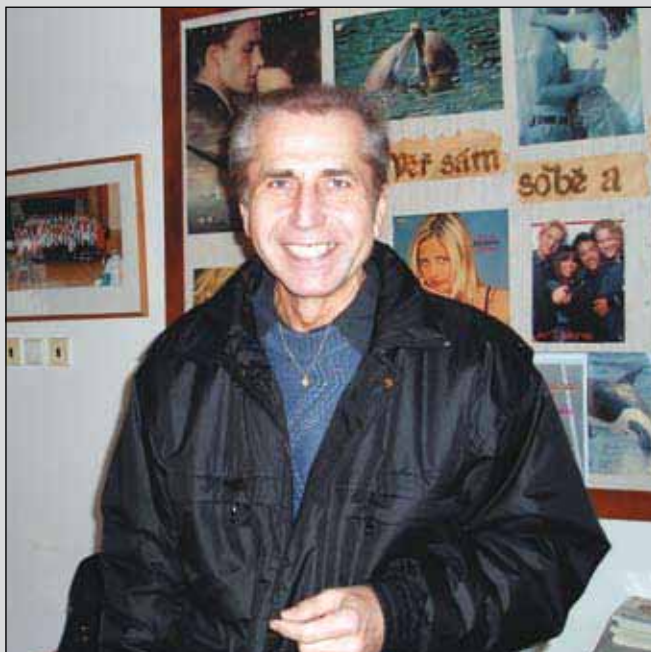
Mgr. Kateřina Kosová

Zakončení školního roku 2005/06 ve sportovní hale

Rok	Vedoucí sboru	Hudební doprovod
1973-1983	Josef Kulháněk	Vladimíra Katolická
1983-1992	PaedDr. Jiřina Suchardová	Helena Krausová
1992-2008	Mgr. Miloslav Jonáš	Marcela Seitlová, Mgr. K. Kosová od 2002
2008-2009	Mgr. Kateřina Kosová	-
2009-dosud	Mgr. Karel Makovička	-

Okresní kolo soutěže DPS	Krajské kolo soutěže DPS
1992 – mezi nejlepšími třemi	
1993 – zlaté pásmo	
1994 – zlaté pásmo	stříbrné pásmo
1995 – zlaté pásmo	stříbrné pásmo
1996 – zlaté pásmo	stříbrné pásmo
1997 – zlaté pásmo	zlaté pásmo
1998 – zlaté pásmo	zlaté pásmo
1999 – stříbrné pásmo	stříbrné pásmo
2000 – zlaté pásmo	stříbrné pásmo
2001 – zlaté pásmo	stříbrné pásmo
2002 – zlaté pásmo	stříbrné pásmo Vysočina a Jihomoravský kraj
2003 – <u>nevyhlášeno</u>	stříbrné pásmo Vysočina a Jihomoravský kraj
2004 – zlaté pásmo	stříbrné pásmo Vysočina a Jihomoravský kraj
2005 – zlaté pásmo	stříbrné pásmo
2006 – zlaté pásmo	stříbrné pásmo
2007 – <u>nevyhlášeno</u>	stříbrné pásmo
2008 – <u>nevyhlášeno</u>	zlaté pásmo

Toto výroční čtení o škole věnujeme panu učiteli-sbornímu

Mgr. Miloslavovi Jonášovi,

který opustil naše řady právě v roce 220. výročí založení školy v Hrotovicích. S jeho jménem je spojeno neuvěřitelných 12 vítězství v okresních kolech dětských pěveckých sborů, 3 vítězství a 12 druhých míst v krajských kolech.

Připomeňme si nezapomenutelná kréda pana učitele Jonáše:

Pravidlo číslo 1: Netrap se maličkostmi.

Pravidlo číslo 2: Všechno jsou jen maličkosti.

Věř sám sobě a dosáhneš všeho!

Ty Skunko, Ohavo, Tchoři, Plaze, Zlatíčko moje, pojď sem.

Stále se usmívej.

Unavení? ... Rozmazlenost!

Máš nějaký problém? Svěř se mi, hned jej vyřeším.

Už nemůžeš? Tak jez!

I když budeš v té nejhezčí zahradě a ohneš se pro tu sebekrásnější kytíčku, vždy se najde někdo, kdo tě přitom kopne do zadku.

I když prší, je krásně!

Jak se mám? Výborně, skvěle, lepší už to být nemůže.

LYŽAŘSKÉ VÝCVIKOVÉ ZÁJEZDY - 7. ROČNÍKY

Školní rok	Místo a datum	Poč. žáků	Přeborník školy	Zajímavosti
1987/88	Makov 13.-20. 2. 1988	51	---	Beskydy, první ročník, kotvový vlek, výborné sněhové podmínky
1988/89	Makov 18.-25. 3. 1989	54	---	v Makově bez sněhu, na výcvik se chodilo 3 km pěšky do Kopanic
1989/90	Makov 28.1.-4. 2. 1990	56	---	zelené stráně - turistika
1990/91	Makov 17.-24. 2. 1991	48	---	dobré sněhové podmínky, kotvový vlek
1991/92	Makov 15.-22. 2. 1992	46	J. Pavlík, Z. Harantová	vynikající sněhové podmínky
1992/93	Makov 16.-23. 1. 1993	41	D. Škárka, M. Hájková	sluníčko, ke konci kurzu vydřené plochy
1993/94	Makov 12.-19. 2. 1994	41	M. Potůček, S. Makešová	sluníčko, mráz, vynikající sněh, no prostě super
1994/95	Švýcarsko 24.-30. 1. 1995	36	V. Urbánek, H. Trojanová	Jeseníky, vlek Poma
1995/96	Švýcarsko 29. 1.-4. 2. 1996	40	P. Novák, V. Mitysková	ideální sněhové podmínky
1996/97	Švýcarsko 16.-22. 2. 1997	37	M. Hohberger, E. Vodinská	krutá zima, mlha, vítr, živá hudba – Kazatel, Vidlák
1997/98	Švýcarsko 23. 2.-1. 3. 1998	31	R. Mareš, H. Vodinská	pro nepříznivé podmínky výcvik o 1 den zkrácen
1998/99	Švýcarsko 15.-20. 1. 1999	38	M. Škoda, J. Pilíková	výborné sněhové podmínky
1999/00	Švýcarsko 14.-19. 2. 2000	40	M. Florián I. Procházková	mráz, mraky sněhu
2000/01	Alfrédka 15.-20. 1. 2001	39	O. Čech, H. Škodová	Jeseníky, vlek dvoukotva Leitner, noční lyžování
2001/02	Alfrédka 25. 2.-2. 3. 2002	40	P. Růžička M. Vrzalová	vynikající sněhové podmínky, v dubnu chata vyhořela
2002/03	Paprspek 24.-29. 3. 2003	41	B. Pelán L. Nováková	Jeseníky, vlek kotvový 1000 m, průběh výcviku na videu
2003/04	Paprspek 14.-20. 3. 2004	43	P. Fukal, H. Konečná	teplo, velmi mokrá sněh
2004/05	Paprspek 16.-22. 1. 2005	44	D. Florián, V. Škoda V. Špačková	celý kurz kruté podmínky – mráz, sněžení, vítr, mlha
2005/06	Sněžník 19.-24. 2. 2006	36	I. Machač M. Pelánová	Jeseníky, vlek rychlopoma, super počasí – mraky sněhu, sluníčko
2006/07	Sněžník 19.-24. 2. 2007	38	D. Kunčík S. Huňáčková	málo sněhu, na výcvik se dojíždělo autobusem na Paprspek
2007/08	Sněžník 25. 2.-1. 3. 2008	33	V. Veselý I. Pelánová	špatné sněhové podmínky, vlastní autobus – dojíždění na Paprspek
2008/09	RS Skalka 22.- 28. 2. 2009	32	P. Dobrovolný D. Malenová	Beskydy, výborné sněhové podmínky, první snowboardový výcvik

LYŽAŘSKÉ VÝCVIKOVÉ ZÁJEZDY - 4. ROČNÍKY

Školní rok	Místo a datum	Poč. žáků	Zajímavosti
2002/03	chata Valmont - Vyškovec 3.-8. 2. 2003	32	Bílé Karpaty, málo sněhu – místy holé fleky, obtížný nástup na vlek (Poma)
2003/04	chata Valmont - Vyškovec 1.-6. 2. 2004	31	Bílé Karpaty, sněhu dost, ale neupravený svah, těžké začátky na vleku (Poma)
2004/05	chata Pod Tesákem - Bystřice p/Host. 13. – 18. 2. 2005	28	Hostýnské vrchy, mráz, mraky sněhu, docházení na svah – 800 m
2005/06	chata Pod Tesákem - Bystřice p/Host. 16. – 21. 1. 2006	23	Hostýnské vrchy, mokrý těžký sníh, přesto všichni sjíždí se svahu a používají vlek
2006/07	chata Pod Tesákem - Bystřice p/Host. 15. – 20. 1. 2007	- - -	Hostýnské vrchy, špatné sněhové podmínky – lyž. výcvik se nekonal
2007/08	chata Pod Tesákem - Bystřice p/Host. 4. – 9. 2. 2008	28	Hostýnské vrchy, špatné sněhové podmínky – dojíždění na Troják, lyžování v dešti
2008/09	chata Na Trojáku - Bystřice p/Host. 12. – 17. 1. 2009	25	Hostýnské vrchy, výborné sněhové podmínky – lyžování na umělém sněhu

V roce 2002 na lyžařském výcviku v Jeseníkách na Paprsku hoch, který poprvé v životě obul lyže, obrátil se s důvěrou na učitelku a požádal: „Paní učitelko, teď mi, prosím vás, prozradte ten figl, jak se zatáčí a brzdí, a já jedu!“ Někdy nás prostě odvaha až šokuje.

Všechny lyžařské kurzy na škole vedl zástupce ředitele Mgr. Štěpán Florián, foto 2006

ŠKOLNÍ PLESY

Plesy pořádané ZŠ Hrotopice už mají určitou tradici, první byl pořádán již v roce 1989. Jako všechno i tato akce má svou historii a vývoj. V začátcích se ples příliš nelišil od plesů pořádaných jinými organizacemi či spolky. Hudba, tanec, tombola, tradiční výzdoba. Postupně jsme ale zvedali pomyslnou laťku výš a výš. Do plesů jsou zakomponována vystoupení žáků, ať už tradiční předtančení, vystoupení aerobiku nebo tanečního kroužku. Ohlasy účastníků jsou veskrze pozitivní. Čím se ale náš ples od ostatních liší nejvíc, je jeho originální výzdoba. V tomto směru máme štěstí, že bývá pořádán v sokolovně, kde je možno výzdobu umístit. Kromě drobných dekorací se snažíme v posledních letech plesu vtisknout tematický ráz. Zmíníme např. perníkovou chaloupku, Afriku, Pepka Námořníka, včelku Máju a v letošním roce již 18. ples na téma fotbal, to je hra.

Asi dobrá volba, jak ukazuje vzrůstající zájem o předprodej vstupenek, které bývají dlouho před konáním plesu beznadějně vyprodané. Zájem občanů je pro nás motivací, ale také hrozenou rukavicí. Zvědavost, zda příští ples bude hezčí než ten předešlý, a touha, aby to tak bylo, nás nutí vymýšlet nové náměty, nová témata, malovat nové dekorace.

14. školní ples 2005

Nic se ale neudělá samo, je za tím spousta hodin práce. Příprava nového plesu začíná prakticky hned po skončení předešlého. A přímo ve finále příprava sálu, výzdoba, příprava občerstvení, zajištění programu, hudby, tomboly, na tom všem se podílí celý pedagogický sbor, často i s rodinnými příslušníky. Ale nakonec to stojí za to. Největší odměnou je spokojenost a vzrůstající zájem občanů.

Marcela Seitlová, vychovatelka ŠD

16. školní ples 2007

NEJLEPŠÍ REPREZENTANTI ŠKOLY

Školní rok	Jméno	Třída
1992/93	Tomáš ABRAHÁM	8.
1993/94	Daniel ŠKÁRKA	8. A
1994/95	Jan VOTAVA	8. A
1995/96	Marek HRŮZA	8. A
1996/97	Marek HRŮZA	9. A
1997/98	Libor HRŮZA	8. A
1998/99	Zbyšek MITYSKA	7.
1999/00	Michaela ŠUMPELOVÁ, Michal MLEJNEK	9. 9.
2000/01	Jan DOBROVOLNÝ	5.
2001/02	Antonín HORVÁTH	9. B
2002/03	Jakub PETŘEK	5. A
2003/04	Eva KUCHARŽÍKOVÁ	9.
2004/05	Vojtěch PALÁT	4.
2005/06	Vojtěch PALÁT	5.
2006/07	Iva KAŠPÁRKOVÁ, Stanislav MAREK	6. 9. B
2007/08	Iva KAŠPÁRKOVÁ	7.

NEJVĚTŠÍ ÚSPĚCHY NAŠICH ŽÁKŮ NA REPUBLIKOVÉM A MEZINÁRODNÍM POLI

Tomáš Abrahám obdržel první Cenu ředitele školy pro nejlepšího reprezentanta školy v roce 1993 a získal v kopané na postu defenzivního záložníka mezinárodní uznání. V sezóně 1992/93 vstřelil v 1. třídě kraje za Hrotovice 26 branek a to nastartovalo jeho kariéru. Poté 2 roky hostoval v divizi mladšího dorostu FC Slavie Třebíč. V roce 1995 v 16 letech přestoupil do FC Bobby Brno, kde si vyzkoušel postupně 1. ligu staršího dorostu, pak juniorku ve 3. lize a postupně zapracování do prvoligového mužstva. Cesta do první ligy však byla dlouhá a složitá. Debutoval sice v sezóně 1998/99 v 1. lize, prosadit se do základní sestavy nebylo jednoduché. Proto přišlo hostování ve 3. lize v Tatranu Poštorná, kde ve 28 zápasech vstřelil 2 branky. V sezóně 2000/01 se vrátil do Brna, neprosadil se však do základní sestavy. Následovalo nepovedené půlroční hostování s vážným zraněním ve slovenském FK AS Trenčín. Zde Tomáš odehrál pouhé 2 zápasy. Teprve při dalším návratu do prvoligového Brna v polovině roku 2002 si Tomáš vybojoval trvalé místo v základní sestavě a za dva roky v první lize chyběl pouze v jediném utkání. V Brně odehrál 66 ligových utkání a také vstřelil svoje první 2 ligové branky. V roce 2004 si Tomáše vyhlédl turecký klub Denizlispor. Zde se stal oporou mužstva a pravidelně nastupoval k utkáním čtyři a půl sezóny. V Turecku vstřelil rovněž 2 ligové branky, odehrál 145 utkání. Vynechal pouze 8 utkání. Během tureckého angažmá také dostal nabídku do turecké reprezentace. Protože odmítl v únoru 2009 prodloužit smlouvu v Denizlisporu, byl nucen odejít na půlroční přestup s opcí do řeckého prvoligového klubu Škoda Xanthi FC. A to i přesto, že byl v posledním utkání s Besiktasem vyhlášen nejlepším hráčem svého mužstva. Hned v prvním utkání ve čtvrtfinále Řeckého poháru se podílel parádní brankou na vítězství s AEK Athény.

První gól ve Škodě Xanthi

Tomáš Abrahám v dresu Denizli

Jan Votava v Rakousku

Jan Votava obdržel třetí Cenu ředitele školy pro nejlepšího reprezentanta školy v roce 1995. Také on se prosadil v kopané a především jako střelec. Za podzim 1994 vstřelil v krajské soutěži neuvěřitelných 31 branek, na rekordním vítězství nad Velkou Bíteší 23:0 se podílel 10 brankami. To neušlo pozornosti FC Boby Brno a na jaře 1995 se stal v 1. žakovské lize nejlepším střelcem Brna s 20 brankami. Již v květnu 1995 byl nominován do reprezentace ČR 14letých a zahrál si poprvé v mezistátním utkání ČR 14 se Slovenskem. Hrál úspěšně 1. dorosteneckou ligu v Brně a udržel se v reprezentačních výběrech ČR 15, 16 a 17letých.

V 18 letech již pravidelně nastupoval za juniorku Boby B ve 3. lize, kam si jej vytáhl trenér Oldřich Janusiczka. Odmítnutí podpisu smlouvy s klubem znamenalo v roce 2000 konec slibné kariéry a odchod do Rakouska, kde postupně hrál za SV Korneuburg, SV Stockerau, USV Geras, 2 roky v HFK Třebíč a od roku 2006 znovu v Rakousku v klubu TSV St. Marienkirchen.

Ing. Marek Hrůza

Ing. Marek Hrůza je naším prvním žákem, kterému se podařilo dvakrát získat Cenu ředitele školy pro nejlepšího reprezentanta školy v letech 1996 až 1997. V sezóně 1995/96 vstřelil za starší žáky Hrotovic v župním přeboru 19 branek, následoval přestup do HFK Třebíč a od roku 1997 až 2000 hostování v FC Boby Brno, kde hrál úspěšně 1. dorosteneckou ligu. V roce 1997 byl nominován do reprezentačního výběru ČR 15letých. Neochota HFK Třebíč ohledně přestupu do FC Boby Brno znamenala návrat do Třebíče, kde hrál Marek od roku 2001 5 let divizi. Pak krátce v Jevišovicích a rok a půl v Hrotovicích. Od roku 2007 se věnuje futsalu a hraje 2. ligu v mužstvu Tomson STŽ Brno.

Mgr. Vítězslav Svoboda

Mgr. Vítězslav Svoboda se prosadil jako smečář ve volejbalu. Dvě sezóny 2004/05 a 2005/06 hrál úspěšně 1. ligu za EGE České Budějovice, kde studoval vysokou školu. Po skončení studií se vrátil do Hrotovic a stál za historickým úspěchem volejbalistů Sokola Hrotovice, když se jim podařilo pro sezónu 2007/08 vybojovat postup do 2. národní ligy. V anketě o Sportovní hvězdu okresu Třebíč obsadil za rok 2005 a 2006 vždy 3. místo a za rok 2007 anketu vyhrál. To se ještě žádnému sportovci z Hrotovic nepodařilo. I v tomto případě se tedy jedná o historický úspěch.

Ing. Libor Hružá

úspěchy v 1. atletické lize se také po 6 letech tréninku dostavily. V roce 2008 získal v Praze bronzovou medaili na Akademickém mistrovství ČR na 60 m překážek časem 8,36 s a v Bratislavě se stal dvojnásobným mistrem Moravy a Slezska na 60 m překážek časem 8,38 s a ve výšce výkonem 199 cm. V roce 2009 obsadil v Bratislavě na mistrovství Moravy a Slezska na 60 m překážek časem 8,32 s 2. místo a na mistrovství ČR v Praze 3. místo časem 8,14 s. Na jaře 2009 přišla nabídka a přestup do extraligového klubu AK Kroměříž.

*Zbyšek Mityska na MS juniorů
v Moskvě 2003*

Zbyšek Mityska získal Cenu ředitele školy pro nejlepšího reprezentanta školy v roce 1999 hlavně za úspěchy v cyklistice. Školu však reprezentoval výborně i v atletice a v kopané. K cyklistice jej v 11 letech přivedl táta, naše škola získala díky němu řadu úspěchů do té doby pro nás ve zcela nezvyklé disciplíně. Úspěšně reprezentoval školu na Závodě míru nadějí na krajských i republikových kolech. Brzy se dostal do cyklistického oddílu A JE TO Třebíč. Z mnoha úspěchů připomeňme Mistrovství ČR v roce 2000, kdy získal bronz v časovce v Olomouci a bronz na 500 m v Brně. Následoval přechod do oddílu Dukly Brno a další úspěchy. Například v roce 2003 mistr republiky v bodovacím závodě v Prostějově, dvě bronzové medaile na mistrovství republiky ve sprintu družstev a na 3 km rovněž v Prostějově. Proto přišla v téže roce nominace do družstva na mistrovství světa juniorů na dráze v Moskvě, kde obsadil ve stíhacím závodě na 4 km vynikající 6. místo. V roce 2004 dokázal získat na mistrovství ČR opět několik umístění do 3. místa jak na dráze, tak na silnici a přišla opět nominace na mistrovství světa juniorů na dráze do Los Angeles. Zde dokázal zopakovat ve stíhacím závodě 6. místo. V roce 2005 byl Zbyšek postaven před těžké rozhodnutí, co dál. V cyklistice moc peněz není, a tak dal přednost vojenskému povolání před nejistým příjmem z cyklistiky. Slouží u 131. dělostřeleckého oddílu v Pardubicích. Takto přišla česká cyklistika o jeden velký talent. Za svoji kariéru získal 19 medailí z republikových závodů.

Jan Dobrovolný

Jan Dobrovolný mladší je posledním reprezentantem školy, který se dokázal prosadit v kopané. Zájem v FC Vysočina Jihlava byl už o jeho otce, tehdy se však přestup neuskutečnil. Jan mladší v sezóně 1999/2000 vstřelil v lize základen 17 branek a již v 5. třídě v roce 2000 po něm sáhla FC Vysočina Jihlava.

V sezóně 2000/01 hrál Moravskoslezskou divizi mladších žáků, další sezóny již postupně nastupoval pravidelně v 1. lize mladších žáků, starších žáků, mladšího dorostu a v sezónách 2007/08 a 2008/09 v 1. lize staršího dorostu. Za rok a půl ve starším dorostu chyběl pouze v 5 ze 45 mistrovských utkání a vstřelil z postu levého záložníka 2 branky. Klíčové pro Honzovu kariéru bude, zda dokáže zvládnout přechod do kategorie dospělých.

Šanci uspět měli i další 2 reprezentanti školy. Michal Mlejnek hrál fotbal v 1. FC Brno 1. ligu mladšího a staršího dorostu. Antonín Horváth působil 1 rok v mladším dorostu FC Vysočina Jihlava. Oba však svoje angažmá v profesionálních klubech předčasně vzdali.

Mgr. Jiří Slatinský

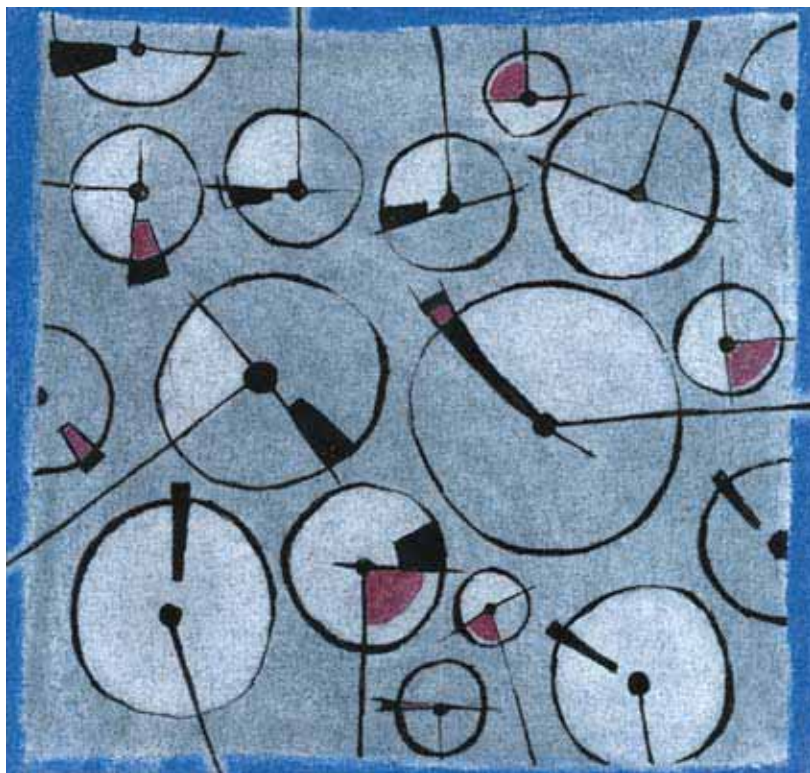
Mgr. Jiří Slatinský se prosadil ve volejbalu. Za Masarykovu univerzitu Brno získal dvakrát v letech 2002 v Brně a 2004 v Praze titul akademického mistra republiky, v roce 2003 v Ostravě v téže soutěži stříbrnou medaili. V roce 2001 až 2003 úspěšně hájil dres Tatranu Poštorná v 1. lize a letech 2005 až 2008 hrál 2. ligu za Sokol Moravské Budějovice.

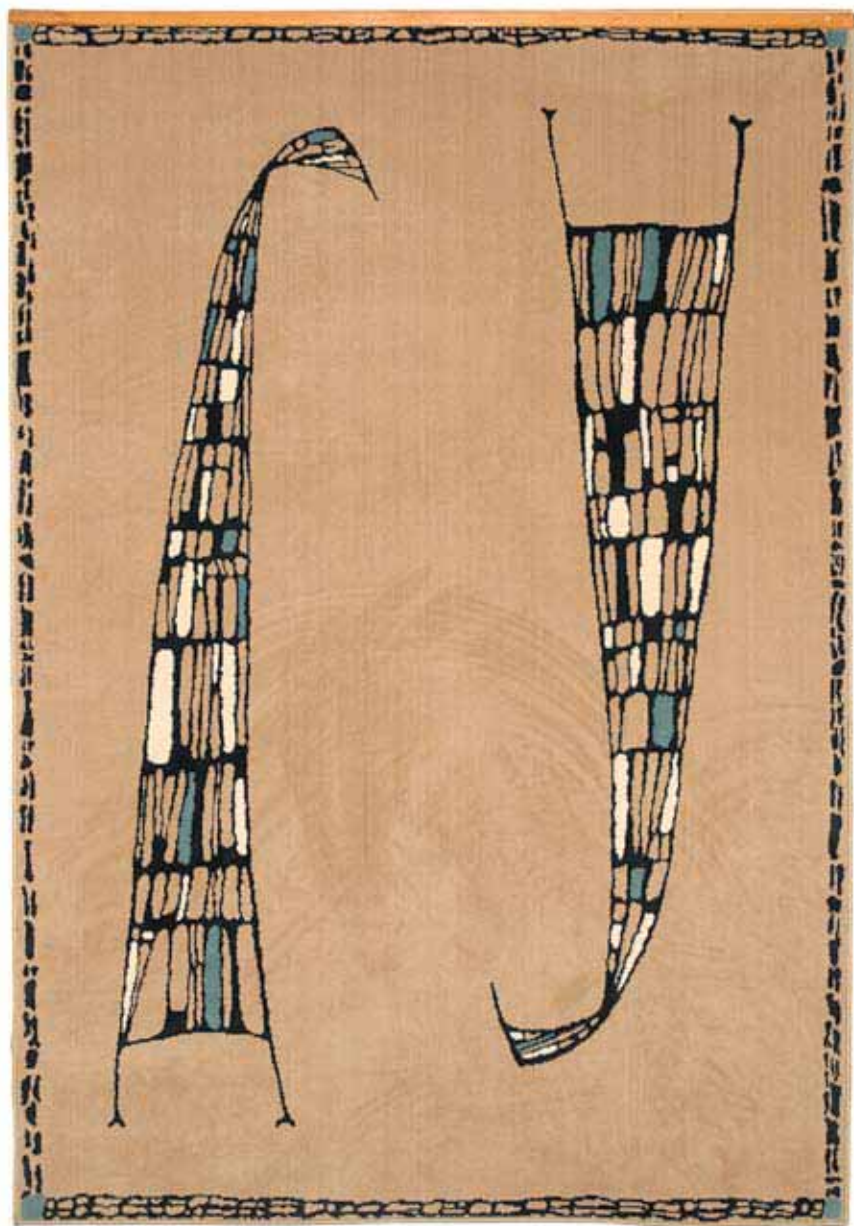
Bc. Ilona Staňková

Bc. Ilona Staňková se prosadila ve zcela jiném oboru. Vystudovala obor textilní oděvní návrhářství na Fakultě textilní Technické univerzity v Liberci pod vedením akademického malíře Svatoslava Krotkého, vedoucího katedry. V roce 1998 se zúčastnila jako studentka III. ročníku mezinárodní soutěže Koberce trochu jinak, jejímž pořadatelem byla akciová společnost Dowo Náměšť a Design centrum ČR. Z 227 návrhů vyhrál návrh Ilony, který byl v Dowo Náměšť realizován. Porota ocenila osobitý přístup autorky,

který respektuje zákonitosti kobercové tvorby a uplatnění kultivované barevnosti. V roce 2006 získala ve stejné soutěži za návrh koberce 2. místo. Porota ocenila, že návrh pracuje vyzrálou a citlivou malířskou technikou, vytváří skladbu rytmicky členěných barevných kruhových motivů v různých proměnách a výsledkem je harmonické řešení plochy.

Druhé místo v republice 2006

Vítězný koberec Ilony Staňkové 1998

DVOJNÁSOBNÍ MISTŘI REPUBLIKY

K historii školy od vybudování sportovní haly v roce 1995 neodmyslitelně patří i Školní sportovní klub ZŠ Hrotovice, složený z řad bývalých žáků, kteří se věnují velkému fotbalu. Přes zimu v hale pravidelně trénují a od roku 1996 se pravidelně zúčastňují soutěží České asociace Sportu pro všechny. Nejprve se hrálo podle pravidel sálové kopané, v posledních letech dle pravidel futsalu. V roce 1998 se poprvé probjovali přes okresní a krajská kola na republikové finále 16 nejlepších mužstev. Účast na mistrovství republiky si dokázali vybojovat 10x v řadě. To je neskutečný výkon. Znamená vyhrát okresní a poté i krajské kolo. Zásahu na těchto úspěších má vedoucí mužstva pan František Fukal, současný trenér mužstva mužů. Dokáže dát dohromady hráče hrající v různých klubech. Dvakrát v letech 2003 a 2007 se stali mistry republiky. V roce 2000 a 2005 byl vyhlášen nejlepším hráčem finálového turnaje Libor Votava, v roce 2003 byl vyhlášen nejlepším střelcem finálového turnaje Tomáš Abrahám se 6 brankami a v roce 2007 byl vyhlášen nejlepším hráčem finálového turnaje Jan Votava.

Mistři republiky ve futsalu 2003

PŘEHLED VÝSLEDKŮ NA MISTROVSTVÍ ČR

Pořadí účasti	Rok	Místo konání mistrovství ČR	Umístění ze 16 mužstev
1.	1998	Hluk a Uherský Brod	4.
2.	1999	Hluk a Uherský Brod	2.
3.	2000	Hluk a Uherský Brod	2.
4.	2001	Hluk a Uherský Brod	2.
5.	2002	Hluk a Uherský Brod	5.
6.	2003	Hluk a Uherský Brod	1.
7.	2004	Hluk a Uherský Brod	2.
8.	2005	Olomouc	3.
9.	2006	Hluk a Uherský Brod	7.
10.	2007	Hluk a Uherský Brod	1.
11.	2008	Olomouc	vzdání se účasti

ATLETICKÉ REKORDY ŠKOLY

Sport. disciplína	Žákyně	Hodnota výkonu	Rok	Žáci	Hodnota výkonu	Rok
Běh na 60 m	Marcela Mityšková	8,5 s	1991	Stanislav Marek	7,4 s	2007
Běh na 800 m	Marcela Mityšková	2:54 min	1990	Marek Růžička	2:27 min	1988
Běh 1500 m	Hana Vlčková	6:03 min	1987	Josef Krajčo	4:58 min	1990
Skok vysoký	Lenka Bínková	135 cm	1997	Daniel Škárka	163 cm	1994
Skok daleký	Marcela Mityšková	415 cm	1991	Stanislav Marek	521 cm	2007
Hod kriket. míčkem	Lenka Bínková	48,89 m	1997	Martin Doležal	67,40 m	2002
Hod granátem	Vendula Buchtelová	25,65 m	1988	Ondřej Dobrovolný	60,00 m	2007
Vrh koulí	Renata Macková	8,30 m	1987	Josef Trojan	10,75 m	1995
Šplh 4,5 m tyč	Jaromíra Šlapáková	3,50 s	1988	Jan Večeřa	2,63 s	1997

UČITELÉ VZPOMÍNÁJÍ

VZPOMÍNÁ PAN UČITEL JOSEF KULHÁNEK

Vážení přátelé, srdečně zdravím a předkládám řetězec vzpomínek. Do měšťanské školy jsem nastoupil v roce 1933 do Hrotovic. Školní obvod byl rozsáhlý, nebyla tehdy měšťanská škola ve Valči ani v Myslibořicích. Do školy se chodilo většinou pěšky, málo žáků dojíždělo na kole. Moje spolužačka Vlasta Svobodová bydlela v Zarážkově mlýně na Jihlavce a denně putovala hrbolatou lesní cestou po trase Chroustov, Valeč, Hrotovice. Vyučování trvalo celý týden, kromě povinných předmětů byly i nepovinné: sborový zpěv, ve vyšších třídách psaní na stroji, těsnopis a němčina. Sborový zpěv vedl pan učitel Žalud. Pozdravnou písní jsme vítali našeho druhého prezidenta Dr. Edvarda Beneše. Bylo to v Jaroměřicích nad Rokytnou. Kytíčku lidových písní jsme přednesli v brněnském rozhlasu, zdramatizovanou báseň Zborov provedli až v Moravském Krumlově. Pod Dolním rybníkem bylo vybudováno jedinečné alpinum, bohatá výsadba keřů, vstupní zeď postavena z kamenů hrotovického okolí. Začalo budování památníku F. B. Zvěřiny. Den matek byl slaven opravdu bohatým programem. V zimních měsících byla pro přesporní žáky zajišťována polévková akce. Vařilo se střídavě u Jonášů a pana Seitla a u Anderlů. V každé třídě byl veden sešit pozorování. Žáci zapisovali zajímavé úkazy (např. první rozkvetlé sněženky, přilet vlaštovek, zakukala první kukačka apod.). Vzpomenout musím vynikající úroveň členů učitelského sboru, obětavou a náročnou práci ve škole i mimo školu. Neúspěšný pokus v roce 1937 o přijetí do učitelského ústavu. Teprve v následujícím roce přijetí a nástup 1. září 1938 do koedukačního učitelského ústavu ve Znojmě. Závěrem září Mnichovský diktát, konec studií. Měl jsem tu „čest“ být divákem a pozorovatelem zfanatizovaných Němců, namačkané celé obrovské Dolní náměstí, nekonečné provolávání diků Adolfu Hitlerovi. Myslím, že v průběhu války nastalo velké vystřízlivění i těch nejvěrnějších.

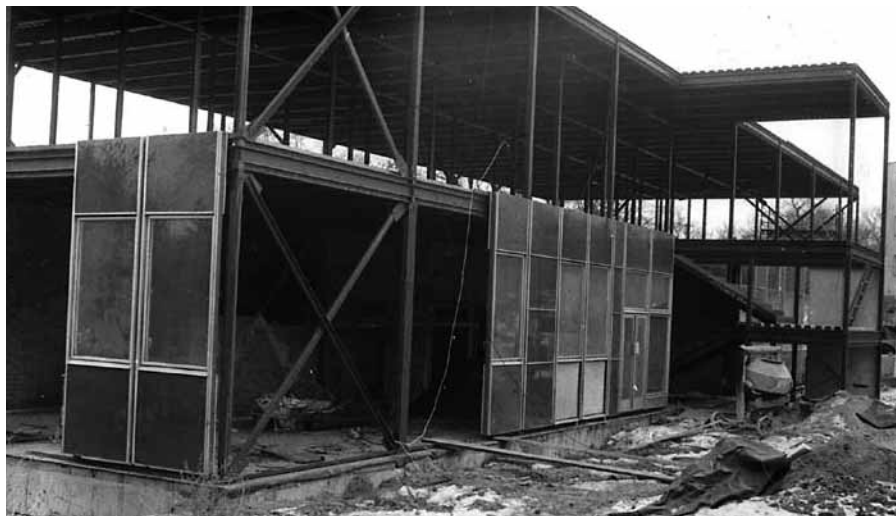
Po mnoha jednáních jsem konečně dostal potřebné povolení a putoval se svou studentskou výbavou pěšky ze Znojma až do Grešlova Mýta, odtud vlakem domů. Učitelský ústav byl otevřen v Moravských Budějovicích, každá třída v jiné části města. V roce 1940 zrušen a přefazeni do mužského učitelského ústavu do Brna. Maturitu jsem vykonal 21. května 1942, několik dní před heydrichiádou. Vzpomínám na setkání v budově učitelského ústavu s panem učitelem Hruďičkou. Milé pozdravení, několik pěkných slov. Když jsem přijel po několika týdnech domů, po přivítání maminka říká: „Víš, co je nového? Němci popravili pana učitele Hruďičku.“ Vzpomínám na vynikajícího učitele a vědce. Čest jeho památce! Místo učitelování totální nasazení do Říše, tvrdé pracovní podmínky, dvanáct hodin práce, jeden týden denní, druhý noční směna. V dalším roce jsem zůstal doma, pomáhal bratrovi a nemocné mamince. Za svévolné opuštění následovala tvrdá odplata. Několikadenní pobyt v třebečském kriminále, transport do kárného pracovního tábora v Plané nad Lužnicí. Po propuštění přefazeni do jiné fabriky. Sám Čech na baráku, sám Čech v továrně. Závěr války jsem již trávil doma.

První učitelské místo v Radkovicích. Postupné osvojování problémů učební a výchovné práce. O Vánocích 1945 dekret, nové místo na měšťanské škole ve Valči. Postupné vníkaní do tajů výchovy a výuky. Dálkové studium čtvrtého oboru (jazyk český, jazyk ruský a tělesná výchova). Absolvování mnoha kurzů, školení, praktických srazů. Disertační práce na téma: Branná cvičení na škole. Dokončení studia přineslo titul odborný učitel. Budování přístavby školy ve Valči v akci Z. Jednání na ministerstvu školství (ministrem František Kahuda). Schválení další přístavby. Dokončení v roce 1962. Místo poděkování nový dekret. Konec působení ve Valči, nové místo v Myslibořicích. Zde zlepšování prostředí, budování nového školního pozemku, hřiště a jiné. Rok 1968, nesouhlas s okupací, přichází postupná normalizace, a proto odplata. Nástup do Jaroměřic nad Rokytnou a v roce 1973 poslední učitelské místo v Hrotovicích. Zde ukončení učitelské služby, důchod. Ještě několik roků občasné zastupování, výuka na ZUŠ. Dokončení stavby rodinného domku a zasloužené prožívání důchodového věku.

Je třeba i vzpomenout neomezeného rozhodování tehdejších mocipánů, tvrdé dopady nejen na mou osobu, ale i na syna a obě dcery. Nikdy jsem i v těžkých životních chvílích nezatrpkl, plnil dále potřebné a věnoval se cele učitelskému poslání. Mnoholeté učitelování nebyla jen procházka rozkvetlým sadem, ale i spousta různých překážek, ponižování, ústrků. Proto upřímný dík za podporu, pomoc při překonávání tvrdých úskalí života. Byl jsem žákem a konečně i učitelem hrotovické školy, proto na závěr několik vzpomínek. Učil jsem tyto předměty: jazyk český, jazyk ruský, hudební výchovu a sborový zpěv. V češtině osvojování složitého pravopisu, mimočítanková četba, výpis nejzajímavějšího citátu, recitační soutěže. Doučování žáků poslední třídy a příprava na přijímací zkoušky na různé střední školy. Vzpomínám, jak mnozí po úspěšném zvládnutí zkoušek s radostí děkovali. V jazyce ruském osvojování základů ruštiny, dopisování, navazování přátelství, krása a hloubka prostých ruských písní. V hudební výchově znalost krásných a melodických našich písní. Ve sborovém zpěvu nácvik dvou a tříhlasých písní. Všechna výročí, schůze JZD a společenských organizací byla doplněna programem Podhoráčku. Účast na každoročních soutěžích v Třebíči, častá vítězství, účast v krajském kole a v roce 1976 postup do ústředního kola na Kladně. A jedna zajímavá vzpomínka: měla přijet maďarská delegace, následoval skoro rozkaz: „Pane kolego, připravte vhodný program!“ Neznal jsem ani jedno maďarské slovo. Ale díky paní Kovácsově, jež znala dobře maďarsky, byl připraven program. Všechno dobře dopadlo a členové delegace byli příjemně překvapeni. Následovalo pozvání na maďarské velvyslanectví, zde bohaté pohoštění a poděkování. V pracovním vyučování jsme budovali nový školní pozemek. Čekala nás spousta práce: úprava, rozdělení, výsadba okrasných a ovocných stromů, zavedení elektřiny a vody, závěrem byl postaven dřevěný domek, kde bylo uloženo potřebné náčiní. Školní dílna byla umístěna v zámku. I zde bylo vykonáno mnoho pro dobrý chod výuky. Návštěva památných míst odboje: Račice, Myslibořice, Boňov, polesí Ostrý, Dolní Vilémovice.

Školní výlety byly plánovány podle jednotlivých tříd: šestá třída jižní Morava, Přemyslovské hrady. Sedmá třída jižní Čechy, kraj husitského hnutí, Český Krumlov, Hluboká. Osmá třída kraj Boženy Němcové a Aloise Jiráska, Krkonoše. Devátá třída Vysoké Tatry. Myslím, že tehdejší rozumné tělesné tresty

působily okamžitě, nebylo třeba žádných dopisování, poznámek a náprava byla účinná. Míval jsem ve třídách žáky nadprůměrné, většinu tvořili průměrní, slabší byli vždy tělesně vyspělí a často a dobře pomáhali při různých brigádách. Rád na ně vzpomínám. Častá setkání s bývalými kolegy a žáky mají jedno společné: vždy pěkné vzpomínky na bývalá školní léta.

Stavba budovy 2 v roce 1984

Stavba budovy 3 v roce 1989

Stavba sportovní haly v roce 1995

Stavba šaten pro budovu 1 v roce 1995

ROZHOVOR S PANEM UČITELEM JIŘÍM PAVLÍČKEM, KTERÝ UČIL NA ZŠ HROTOVICE V LETECH 1953–1987

Pane učiteli, vím, že jste učil na naší škole tělesnou výchovu, ale nejste aprobovaný tělocvikář. Mohl byste říci, jak jste se k výuce Tv dostal?

Po studiu na pedagogické fakultě v Brně, kde jsem studoval obor dějepis, zeměpis, občanská nauka, jsem učil na ZŠ v Třebíči, ve Výchapech a v roce 1953 přešel do Hrotovic. Vždy jsem měl blízko ke sportu, a proto jsem s radostí uvítal, když mi zde jako mladému učiteli nabídli, zda bych nechtěl vyučovat i Tv.

Jak vaše začátky vypadaly?

Protože školní tělocvična byla malá, začalo se cvičit také v sokolovně, která byla postavena z vyřazeného leteckého hangáru. Ten sehnal tehdejší lékař MUDr. Ota Kopl. Tím bylo umožněno souběžné cvičení chlapců a děvčat a rozšířena výuka Tv o další 2 hodiny cvičení v Sokole.

Když se řekne Sokol, většina lidí má asi představu cvičení na náradí, gymnastiky, mladší generace možná už neví vůbec, o čem je řeč. Jaká tedy byla hlavní náplň hodin Tv v době, o které mluvíme?

V létě převažovala lehká atletika – běhy, skok do dálky i do výšky, vrh koulí, hod míčkem. Samozřejmě skok do výšky se lišil od toho, jak jej známe dnes, skákalo se do písku tzv. valivým způsobem. Chodili jsme plavat k Novým rybníkům. V zimě se cvičilo v sokolovně, sportovní gymnastika – kladina, kruhy, hrazda, akrobacie, bradla, šplh. Hodně se hrál hokej. V těchto sportech jsme se pravidelně zúčastňovali soutěží, na které se jezdilo v jediný volný den v týdnu, v neděli.

To pro vás muselo být někdy opravdu časově náročné.

Bez podpory v rodině a pomoci dalších sportovních nadšenců by to jistě nešlo. S manželkou jsem se seznámil v Sokole, ona a její otec absolvovali tělocvičný kurz v Tyršově domě v Praze, takže jsem měl odbornou pomoc vždy po ruce. Se Sokolem hlavně manželce hodně pomáhala paní učitelka Božena Horáková, výborná tělocvikářka.

Ráda bych se ještě vrátila ke sportovním hrám, mluvil jste zatím pouze o hokeji, co třeba fotbal, volejbal?

Hry s míčem se hrály pouze okrajově, na konci vyučovací hodiny, v létě venku někdy fotbal nebo volejbal, vůbec ne basketbal, házená. Hřiště na tyto sporty nebyla. Až později přibýly ke 2 hodinám Tv ještě 2 hodiny sportovních her týdně jako volitelný předmět.

Veškerá činnost se tedy zaměřovala na dosažení co nejlepších výsledků v atletice a gymnastice. Vzpomněl byste si na některé výjimečné sportovce nebo výkony, kterých dosáhli žáci naší školy?

Každý rok jsme se účastnili okresního přeboru ve sportovní gymnastice v Třebíči, úspěšní byli hlavně Josef Chvátal, Petr Skotnica, Jiří Pavlíček a Vladimír Blatný. Dále krajského přeboru jihomoravské župy v lehké atletice, kdy jsme na soutěže jezdili až

do Brna, Uherského Hradiště, Znojma. V ledním hokeji jsme byli několikrát první na okrese. Velmi pěkného umístění dosáhlo družstvo žáků 7. třídy ve složení Josef Dufek, Vladimír Horký, Michal Lakatoš a Miroslav Padělek v roce 1967 ve Znojmě. Soutěžilo se v sedmiboji (běh 60 m a 300 m, dálka, výška, hod kriket. míčkem, šplh a 25 m plavání), soutěž trvala 2 dny a naši žáci obsadili druhé místo.

Na závěr bych vás chtěla poprosit o nějakou zajímavou příhodu, kterých jistě za dobu vašeho působení na škole nebylo málo.

S žákem Jaroslavem Zadražilem jsem jednou zažil docela dramatickou, ale nakonec úsměvnou situaci. Jeli jsme na lehkooatletické závody do Brna a Jarda nepřišel k autobusu – byl po nemoci a zaspal. Protože byl z Dalešic, musel jít do Hrotovic pěšky, kde zjistil, že do Brna jedou hrotovičtí zahrádkáři, kteří ho vzali do auta. V Brně mu ukázali směr na stadion v Žabovřeskách. Tam právě probíhala příprava běhu na 60 metrů. Rychle se převlékl, zaklekl na startu a doběhl na výborném druhém místě!

Ptala se Mgr. Kateřina Lohniská

Drakiáda 1998

NĚKOLIK VZPOMÍNEK NA UČITELSKÁ LÉTA V HROTOVICÍCH

Už jako malá školačka jsem ráda chodila do školy. Se zájmem jsem pozorovala, jak moji učitelé učí. Vzpomínám na hory sešitů, které naše paní učitelka mívala na stolku. Přímou jsem jí záviděla, že je může prohlížet, opravovat chyby. Její kalamář s červeným inkoustem mě přímo fascinoval. Celou dobu školní docházky mě neopustila touha stát se také učitelkou. Po letech studií na gymnáziu a pedagogické fakultě v Brně se mi tento sen splnil, a tak jsem mohla 1. září 1955 poprvé předstoupit před své žáky. To bylo v Novém Bohumíně. Pak jsem učila ještě v Rouchovanech, Myslibořicích a nakonec v Hrotovicích. Mou aprobační byl dějepis a zeměpis. Hlavně dějepis byla moje velká láska. K tomu mě přivedl můj dědeček, výborný vypravěč, znalec historie, živá kronika obce. Hodně z jeho vyprávění jsem mohla uplatnit v hodinách dějepisu.

Do Hrotovic jsem nastoupila v září 1975. Tehdy byl ředitelem Vladislav Vodinský a jeho zástupcem byl Jiří Pavlíček. Setkala jsem se tedy i se svým bývalým ředitelem z myslibořické školy Josefem Kulhánkem. To je osobnost, na kterou se prostě zapomenout nedá. Jako ředitele jsme si ho všichni velice vážili. Byl to výborný pedagog, organizátor, vlastenec a především člověk. Právě tyto jeho kvality byly příčinou, proč po roce 1968 musel opustit ředitelské místo a stát se řadovým učitelem. Tak se dostal i do Hrotovic. Byl i zde velice oblíbený jak mezi svými kolegy, tak i žáky a rodiči a je tomu tak stále. Ostatní učitele jsem v tu dobu znala jen od vidění, podobně jako oni neznali mě. Ale brzy jsme se všichni navzájem sžili a dobře rozuměli. Právě kolegové to byli, kteří mně předávali poznatky o žácích, které jsem neznala a seznamovali mě se zákulisím jejich rodinného prostředí.

Hlavní předmět, který jsem Hrotovicích učila, byl dějepis. Mým oblíbeným učivem byly starověké státy, hlavně Egypt, Řecko a Řím. Ze záliby jsem přečetla o těchto zemích hodně zajímavostí, které děti rády poslouchaly. Pokud tito bývalí žáci teď, v době velkého cestovního ruchu navštíví tyto země, snad si tam, někde u pyramid, u athénské Akropole nebo římského Kolossea zavzpomínají, jak se o tom ve škole učili. Další moje oblíbené učivo byla první, ale hlavně druhá světová válka a protifašistický odboj v našem regionu. A tak naši žáci znali jména a životní osudy těchto účastníků odboje, jak z Hrotovic, tak i z okolí, už i proto, že jsme tato památná místa navštěvovali. Jezdili jsme do Račic, Myslibořic, Boňova, Vilémovic, Hrozatína a tam všude na místě si připomínali jejich zásluhy. Nechyběly ani kytičky, které jsme pokládali k jejich pomníkům. A jestli se tito naši hrdinové tam odněkud shora na nás dívali, jistě měli radost, že nebyli zapomenuti. Každoročně pak při příležitosti oslav 8. května jsme vzpomínali místní události. Tyto akce měly velký vliv na citovou a vlasteneckou výchovu, podobně jako vlastivědné zájezdy, jejichž součástí byla návštěva Lidic, Ležáků a v Praze chrámu sv. Cyrila a Metoděje (kdysi Karla Boromejského), kde se odehrál poslední boj účastníků atentátu na Reinharda Heydricha.

Socialistická historiografie používala dějepis jako nástroj k upevňování politiky KSČ. Události měly být předkládány tak, jak to strana a vláda potřebovaly. Záměrně byly opomíjeny zásluhy všech účastníků odboje, orientovaných na

Folklórní soubor Hrotovčánek 1997

Folklórní soubor Hrotovčánek na Bramborobraní v Třebíči 2001

Západ, zejména účast čs. letců ve 2. světové válce, kteří bojovali za naši vlast ve Francii, v Anglii a u Tobruku. Celý svět tehdy oceňoval jejich zásluhy, v cizině se jim dostalo vysokých vyznamenání, jen naše vlast po únoru 1948 odměnila tyto hrdiny pronásledováním i vězením. Četli jsme si tehdy úryvky z knihy Zlomená křídla - byly to nevšední a dojemné příběhy několika čs. letců, jejichž křídla se zlomila dříve, než byl zápas 2. světové války vítězně dobojován. Nezapomenu, jak velký dojem tato kniha u žáků vyvolala. Na tomto příkladu bylo nutné dětem vysvětlit, že si musíme vážit všech, kteří se rovným dílem zasloužili o naše osvobození, bez ohledu, zda bojovali na Západě nebo na Východě, zda jejich odboj řídila Moskva nebo Londýn. Právě na mnoha a mnoha příkladných činech hrdinů se žáci přesvědčovali, jak vypadá to opravdové, nezištné vlastenectví, kamarádství na život a na smrt, statečnost a obětavost. Osudy národů, ale hlavně našeho národa nebyly dětem lhostejné. Společně jsme prožívali hrdost nad slavnými epochami dějin národa, hrdost nad jeho významnými osobnostmi a zrovna tak smutek nad dobami útlu, utrpení a ponížení.

Mnoho historických událostí bylo v dějepisných učebnicích zkresleno, týkalo se to např. osobnosti našeho prezidenta T. G. Masaryka, jeho zásluhy o vznik ČSR, významu čs. legií v 1. světové válce aj. Mnoho údajů bylo zatajeno. Žáci se neměli dozvědět pravdu o zločinech komunismu - např. o zinscenovaných soudních procesech, nelidském týrání politických vězňů, justičních vraždách, tragédiích stovek venkovských rodin v době násilné kolektivizace vesnice, pronásledování příslušníků katolické církve aj. Zkresleny byly události o okupaci naší republiky 21. srpna 1968, o studentu Janu Palachovi a dalších živých pochodních. Na druhé straně byly zveličovány zásluhy komunistů, komunistického odboje, vyzdvihovaly osobnosti jako Klement Gottwald, politika KSČ jako jediná správná a SSSR náš vzor. Ale při dobré vůli bylo možno v dějepisných hodinách předkládat tak, jak kázal cit a zdravý rozum. „Historia magistra vitae“ (dějepis je učitelkou života) - minulost bylo možno použít pro srovnání se současností. Např. zánik mocných říší od starověku počínaje, pád diktatur, diktátorů, pronásledování pro víru ve starém Římě, nekatolíků po 30leté válce i během ní, pronásledování odpůrců režimů a jejich tajný odchod do ciziny, okupace naší vlasti 15. března 1939, boje studentů za svobodu aj. Žáci byli vnímaví, pochopili tato srovnání minulosti se současností, tato očividná podobenství.

Až po listopadu 1989 bylo možno všechny skutečnosti uvést na správnou míru. Ale to už jsem v roce 1990 předala žezlo paní učitelce Haně Vlčkové a po 15letém působení na zdejší škole odešla do důchodu. Pravou nohou jsem překročila práh školy a v duchu poděkovala v tuto chvíli hlavně svým rodičům, jejichž zásluhou jsem mohla dosáhnout toužené povolání.

Ráda vzpomínám na působení v hrotovecké škole, kde teď učí pět mých bývalých žáků. Jsou to: ředitel školy František Kašpárek, učitelé Marie Hlavničková, Pavel Vitámvás, Jiří Slatinský a Katka Kosová. Ráda vzpomínám na náš bývalý učitelský kolektiv, na své bývalé žáky, jejichž zájem a píle bývaly pro mě tou nejlepší odměnou. Přeji všem hodně štěstí v práci i v osobním životě.

Marie Urbánková, učitelka

Historicky první vítěz mladších přípravek v OP Třebíč 2007/08

Vánoční besídka 4.B 2007

TŘI POHLEDY NA HROTOVICKOU ŠKOLU

MGR. HANY VLČKOVÉ, ROZENÉ SEITLOVÉ

(ŽÁKYNĚ, UČITELKA, DŮCHODKYNĚ)

Tak nazvala svůj článek do časopisu vydaného v roce 1989 u příležitosti oslav 200. výročí hrotovické školy paní učitelka Drahomíra Papírníková. Já jsem si dovolila ten nadpis od ní vypůjčit. Věřím, že by souhlasila. Dnes, jako ona tehdy, jsem už také důchodkyně a zase oslavujeme. Tentokrát již 220. výročí školy. Jak ten čas letí! Ano, i mně se poštěstilo být žákyní, učitelkou i důchodkyní na naší hrotovické škole. Mohu tedy také zavzpomínat. Dobře si pamatuji na ten nádherný den, kdy jsem jako malé děvčátko doprovázené oběma rodiči slavnostně vstoupila do 1. třídy. Bylo to v roce 1956. Vítal nás tehdy pan učitel Vilém Marek. Hodně nás naučil. Nejen číst, psát a počítat, správně vyslovovat všechny obtížné hlásky, ale také mít školu a školní povinnosti rád a svědomitě je plnit. Jak to tehdy ve třídě vypadalo? Podobně jako popisovala paní učitelka Papírníková. Úplně jinak než dnes. Topilo se stále v obyčejných kamnech uhlím a dřevem. To bylo vzorně připraveno každé ráno ve všech třídách. Kolik práce měl tehdy pan školník Josef Robotka, to dovedu ocenit až dnes. A jak nás dovedl usměrnit na chodbě o přestávkách! Dnešní škola se svým krásným a moderním vybavením by se mu jistě líbila. Je krásná, je jiná, je lepší. A co žáci? Ti zůstali stejní? Určitě ne. Jsou dnes také jiní.

Školu jsem měla ráda. Po celou dobu školní docházky i dalšího studia jsem měla štěstí na moudré, přísné, ale i spravedlivé a chápající učitele. Viděla jsem v nich svůj vzor, byli mi příkladem. Stala jsem se také učitelkou. Vzpomínám na své první žáčky ve 2. třídě. K nim jsem nastoupila po ukončení Pedagogické fakulty UJEP v Brně. To bylo v roce 1972. Vrátila jsem se tedy „domů“ do naší školy. Ta se v době mých učitelských začátků postupně měnila. Místo starých kamen, uhlí a dřeva se vybudovalo ústřední topení, škola se rozrůstala, vybavovala novými učebními pomůckami, krásněla. Jak škola, tak i její blízké okolí. Pěkná byla i práce ve škole, práce s dětmi. Ne vždy šlo vše lehce a snadno, bez problémů. Ale tak už to bývá i v ostatních profesích. Takový je život. Dnes, kdy potkávám své žáky už jako dospělé, jsem na ně spolu s jejich rodiči pyšná. Jsou úspěšní ve svém osobním životě, ve své profesi, v zaměstnání. Každý svým způsobem, na titulech tady nezáleží. Ráda s nimi pohovořím, mám radost, jsou-li spokojeni. Mohu si tedy (dnes už jako důchodkyně) v duchu říci, že moje práce nebyla marná. Teprve teď vidím ty pravé výsledky své práce. A to je přeci to nejkrásnější, co si každý z nás, na konci své profesní dráhy, může pomyslet.

I když dnes už neučím, kontakt se školou udržuji, mám ji stále ráda. Zajímá mě problematika školství. Do naší školy se ráda vracím. Není lehké opustit prostředí, kde člověk strávil 35 let. Mám radost, že škola stále roste do krásy a její vybavení je postupně lepší a modernější. Zkrátka – být učitelkou a pracovat s dětmi – to byl můj sen. A ten se mi splnil. Já totiž žila svůj sen. Všem žákům, učitelům a celé škole přeji do dalších let jen to nejlepší.

Vítání prvních tříd v obřadní síni 2008

Zakončení školního roku 2007/08 na zámku

UKÁZKY ZE ŠKOLNÍCH PRACÍ ŽÁKŮ

CO MI DALA ŠKOLA, IVO MACHAČ, 9.A, 2007/08

Je neuvěřitelné, jak ten čas letí. Docela dobře si pamatuji den, kdy jsem poprvé překročil práh školy. A než jsem se nadál, blíží se den, kdy ho překročím naposledy. Devět let je dlouhá doba. Přinejmenším dost dlouhá na to, abyste lidi, se kterými se denně stýkáte, velmi dobře poznali. Víte, co se komu líbí a co nesnáší, co má rád, jak se obléká. Toto nejsou informace naučené z učebnic, tyto jsou mnohem cennější. Děsí mě představa, že tito lidé jednou zmizí z mého každodenního života. Vím ale, že si je budu, na rozdíl třeba od vzorečků z fyziky, pamatovat. Za tuto dobu prošlo mým životem mnoho učitelů, většinou dobrých. Posuzuji je podle toho, co mě naučili, jak se ke mně chovali, že dokázali vyjít s mou občas přídrzlou povahou a také, že mě dokázali aspoň částečně pochopit. Za to si jich vážím. Vždy, když něco končí, něco nového začíná. Umění je užívat si a naplno vychutnávat každou minutu. Škola mi dala kromě základních vědomostí i spoustu přátel a životních zkušeností. A za to jsem jí vděčný. A že jsem to já, nemůžu si odpustit poznámku, že po celou tuto dobu byl mým nejlepším přítelem zvonek, který oznamoval konec hodiny.

CO MI DALA ŠKOLA, MARKÉTA PELÁNOVÁ, 9.A, 2007/08

Domnívám se, že každý z nás se těšil na první školní den. I já jsem se těšila! Dostali jsme tu nejlepší učitelku a s ní jsme prožili mnoho nezapomenutelných zážitků. Myslím si, že ona právě nám dala dobré základy v učení, ve slušném chování. Naučila nás, jak se chovat k ostatním, jak s nimi vycházet, nikdy nikomu nenadržovala. A kdyby mi už nic víc škola nedala, tak si myslím, že mi dala aspoň velký vzor. Na druhém stupni jsem dostala mnoho nových informací, získala jsem spoustu kamarádů, nové názory, inspiraci, ale také jsem ztratila některé sny, neboť teprve druhý stupeň mi ukázal tvrdou realitu života. Zjistila jsem, že život není jen o tom, co víte, ale také o tom, jak se jmenujete, jak se oblékáte! Škola mi ukázala, že každý má jinou povahu, i když jsou ve třídě osobnosti přibližného věku, přesto si nerozumí. Dokonce jsem si začala uvědomovat, že s některými mými spolužáky by si neporozuměl ani svatý, a začala jsem práci svých učitelů více obdivovat.

VLASTIVĚDA

Michal Popelka, 5.A, 2008/09

Vlastivěda to je věda,
ta mě baví nejvíce,
hledat v mapě řeky, města,
památky a hranice.

NAŠE ŠKOLA

Iva Čaňková, 5.A, 2008/09

Máme školu barevnou,
pěknou, hezkou, malebnou,
každý do ní chodí rád,
každý s ní je kamarád.

OBLÍBENÉ MÍSTO, TOMÁŠ SCHMIDL, 9.A, 2007/08

V hrotovickém lese bylo úplné ticho. Slunce zapadalo a začalo se stmívat. Obloha se zatáhla. Všechna zvíř ztichla, nepohnula se větvička ani stéblo trávy. Ticho před bouří.

Malé kapky se pomalu začaly snášet k zemi a padat na jehličí a listí stromů. Zem začala vlhnout, vzduch se plnil vodními parami. Déšť byl všudypřítomný. Kapky se začaly zvětšovat, vítr zesiloval. Ozývaly se zvuky, které připomínaly tajemné pohádkové postavy. Všude byla tma, ale sem tam scénérii ozářilo jasné měsíční světlo, pokud se měsíci podařilo vykuknout z mraků. Déšť ještě chvíli silil, noční les dával prostor všem magickým silám. Asi po hodině se pomalu vše uklidnilo, mraky se protrhávaly, kapky začaly řídnout, měsíční paprsky dopadaly na vlhkou zemi a mokré listí a vytvářely fantastické obrazce. Vše ztichlo a uložilo se k nočnímu spánku. Moje oblíbená část lesa spala klidným spánkem beze snů.

PERNÝ DEN

Ondřej Janda, 6.A, 2008/09

Vzkázal nám ředitel s chotí,
že prý nás řádně zkrotí.
Učitel horší než biskup,
přísně mi říká - přistup.
Nevím, z čeho to pramení,
ale pětky padají jak kamení.
Že mám v hlavě prázdnou,
je mi dávno jasno.

CO SE UČÍM

Josef Dvorský, 6.A, 2008/09

Ve škole se učíme.
Učíme se psát, číst a počítat,
malujeme a cvičíme.
Kdo nás učí? Učitelé a učitelky.
Já se učím i doma. Čtu a čtu.
Čím se čte? Očíma.
Ale oči nestačí.
Musí se číst očima i rozumem!

ŠKOLA

Markéta Boudová, 5.A, 2008/09

Ráno vstávám do školy,
přinesu si úkoly,
pečlivě se naučím,
a jedničku obdržím.

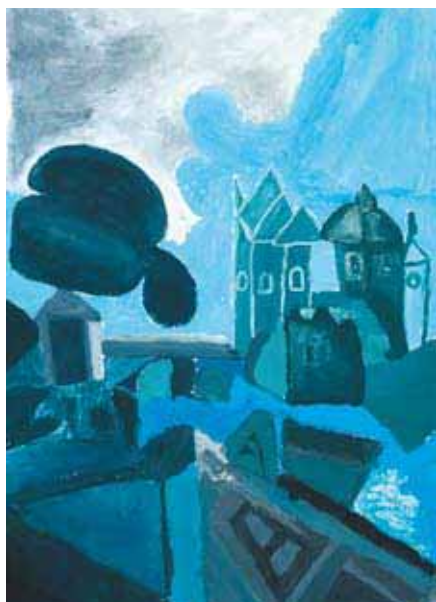
VÝROČÍ

Daniela Andréová, 9.A, 2008/09

Škola 220 let slaví,
výzdoba se kolem ní už staví.
Děti do ní stále chodí,
rodiče se s nimi nad úkoly zlobí.
Učí se tam počítat, psát a číst,
aby mohly frajeřit.
Ráno dovnitř, odpoledne ven,
strávily tam skoro celý den.
Mají dobré úmysly,
ale těžko to jde do mysli.
Učení je velká dřina,
občas u toho je i psina.
Když se nám to podaří,
mají z toho radost i kantoři.
A když v červnu končíme,
na prázdniny se moc těšíme.

*Jan Nejedlý a David Šimeček, 9.B, 2008/09,
Dívka s kalichem*

*Ondřej Čaněk a Martin Kratochvíl, 9.B, 2008/09,
Pohled na Prahu*

*Ondřej Pýcha (umělecký kovář), 9.B, 2006/07,
List do kalendáře*

*Pavel Rozmahel (propagační výtvarnictví),
9.A, 2008/09, Týnský chrám v Praze*

Pavel Trávníček, 1.A, 2008/09, Výcházka do lesa

Pavla Vymazalová, 9.A, 2007/08, Horská přehrada

Jan Lidmila (umělecko-průmyslová VŠ), 7.B, 1999/2000, Šumava

Jana Valová, 5.B, 2008/09, Sluničko

Malování na jižní fasádu herny, 5.A, 2003/04

*Výtvarná soutěž Města budoucnosti 2008,
P. Dobrovolný, V. Přepchalová, A. Chromá, J. Smíšek, 6.B, 2007/08*

Hana Kovářová, 12 let, 2003

Adéla Velebová, 13 let, 2003

Martin Kratochvíl, 10 let, 2004

Filip Čaněk, 13 let, 2004

ŠKOLNÍ PERLIČKY ANEB SKUTEČNĚ SE PŘIHODILO VE ŠKOLE

Chybovat je lidské, ale co je moc... převzato ze slohových prací žáků:

zmyě (zmije)
ygdiš (i když)
sních (sníh)
gřýž (kříž)
z Tesca se vynula (stezka se vinula)

Příklad spočítáš okamžitě, i kdybys tady měl sedět do večera!
Co je to věčnost? U vás asi jednotka času.
Gravitace je to, co kdyby nebylo, tak letíme.
Pokus první řady vidí, ostatní mu věří.
Francie piš velké F, je to lepší.
Proč opisuješ, když to neumíš? To se musí dělat chytře!
Čteš ty noviny, co na nich sedíš?
Ty tak opisuješ, že jsi opsal i jeho vlastní životopis.
Kdyby to nebyla třída, ale chlív, měli byste tu poměrně čisto.
Dobře, není pravda, že chodíš pozdě do školy, ale přiznej si, že vyučování začíná dřív, než přijdeš ty.
Mlčte, všechno vím! Tak jak to bylo?
Ještě nikdy jsem tak těžce nepracovala jako v této třídě.
Je na startu někdo, kdo chybí?
Neboj se, nikam nespadneš, už jsi s vědomostmi na dně.
Neznáš číslo telefonu? Ani přibližně?
Já vás po tom blátě proženu, až se za vámi bude prášit!
Všichni dostanete poznámku za vyrušování. Až na Bohouše, ten spí.
Zase nic nevíte! Co chcete jednou zapomínat!
Zástupce ředitele sděluje ve sborovně: „Jazykáři, napište si na jazyky, kam budete chodit!“
Proč slavíme 28. říjen? Protože se narodil Ježíšek.
Rostliny jsou jednoleté, dvouleté a plnoleté.
Jak stará je bible? Záleží, kdy si ji koupíte!
Pane učiteli, dneska v televizi hlásili, že se k nám blíží chřipková akademie.
Děti, věděly byste, kde sídlí papež? A Rostík bezelstně odpoví: že by v Roucho-vanech?
Nad Brnem se vypínají dvě dominanty města, jsou to propast Macocha a Petřín.
Plzeňsko je okolí kolem města Prahy.
Radegast byl světoznámý hudební skladatel.
Kdo je divoženka? To je paní, která se všemu diví. (Pavel H. 2009)
Co je to tříděný odpad? To je odpad z naší třídy. (Jakub C. 2007)
Jaký je základní znak romantismu? Měli to dokulata.

Žáci psali diktát a všichni měli chybu ve slově idea – všichni napsali ideja. Jeden jediný, který skoro propadal z tohoto předmětu, měl slovo idea správně. Pan učitel se ho ptal, jak si to zdůvodnil, a žák mu odpověděl: „No přece podle vzoru Ikea.“

Jakub: „Paní učitelko, Libor je do vás zamilovanej. Vzala byste si ho?“ Učitelka (opatrně): „No, kdyby byl starší...“ Jakub: „Jenomže až on bude starší, vy už budete mrtvá!“

V hodině psaní byl jeden žáček neustále skloněný pod lavicí. Na dotaz, proč nepíše, odpověděl, že nemůže, protože mu právě vyteklo péro. (David P. 2008)

Myslím si, že by se učitelé měli zaměřit na to, co neumíme a nějakým způsobem nás to naučit. (Sabina L. 2008)

Víte, že my se vlastně špatně učíme? Denně nám odumírají mozkové buňky, ale my se učíme stále těžší učivo. (Ondřej J. 2008)

Dnes už bývalí žáci dostali za úkol napsat něco o lípě milénia, která byla v té době vysazena před školou. Jeden z nich napsal krátkou báseň: „Lípo, lípo hrotopická, brzy budeš dalešická.“ Jeho věštba se naštěstí nesplnila. (Milan H. 2000)

V první třídě paní učitelka rozdávala pracovní sešity. Říkala jména dětí a ty si pro sešity chodily. Když řekla jméno holčičky, která seděla v poslední lavici, ozvalo se: „Ted' nemůžu, ořezávám tužky.“ Inu, i paní učitelka někdy musí zkrátka počkat, až bude mít žáček čas. (Kateřina P. 2008)

V září 1. hodinu prvouky vyšla paní učitelka se svými prvňáčky na vycházku po Hrotopicích. Ukázala jim, kde bydlí, a řekla, že když budou něco potřebovat, mohou kdykoli přijít. Druhý den odpoledne jeden prvňáček zazvonil u jejích dveří a zeptal se: „Paní učitelko, nevíte, jestli máme dnes nějakou úlohu?“ Máte, odpověděla. „A nevíte co?“ Samozřejmě, že věděla a poradila. Další den odpoledne zazvonil žáček znovu. „Dobrý den,“ pozdravil. Paní učitelka se zeptala: Ty zase nevíš, co máte za úkol? „To ne,“ odpověděl, já jsem šel kolem a říkal jsem si, že se stavím zeptat, jak se máte.“ (Martin P. 1995)

Když napadl v zimě sníh, byli žáci poučeni, že v areálu školy nesmí sníh rozhazovat po chodníku. V první třídě řekla paní učitelka dětem, že by se pan ředitel určitě zlobil, kdyby někoho viděl. Druhý den se ozvalo zaklepání na ředitelnu, po vyzvání vstoupil prvňáček. Pozdravil pana ředitele a pak mu oznámil, že si jde pro dvojku z chování. Pan ředitel se zeptal na důvod. Žáček se přiznal, že rozhazoval sníh. A na dotaz, kdo ho poslal pro dvojku z chování, řekl jméno svého spolužáka - mimochodem největšího rošťáka třídy. (Martin P. a Petr Č. 1996)

UČITELÉ – SPRÁVCI ŠKOLY

Školní roky	Správce	Počet roků
1789-1795	Karel Deabis	6
1795-1797	František Florinek	2
1797-1808	Václav Čech	11
1808-1814	Václav Kratochwille	6
1814-1820	František Sersavý	6
1820-1841	Bartoloměj Kopuleť	21
1841-1879	Mikuláš Stejskal	38
1880-1885	Jindřich Čermák	5
1885-1897	Václav Všeťečka	12
1897-1905	Alois Lehký	8

ŘEDITELÉ ŠKOLY

Školní roky	Ředitel	Počet roků
1902-1924	Alois Černý	22
1924-1926	Stanislav Nemeškal	2
1926-1937	František Štajgl	11
1937-1940	Antonín Filka	3
1940-1942	Josef Karpíšek	2
1942-1943	Adolf Zukal	1
1943-1945	František Dunda	2
1945-1948	Jan Žalud	3
1948-1953	Bohumír Svoboda	5
1953-1971	Ferdinand Fiala	18
1971-1973	Jaroslav Dočekal	2
1973-1976	Mgr. Vladislav Vodinský	3
1976-1978	Jaroslav Dočekal	2
1978-1980	Mgr. Miloslav Jonáš	2
1980-1990	Mgr. Julius Novák	10
1990-dosud	PaedDr. František Kašpárek	19

ZÁSTUPCI ŘEDITELE ŠKOLY

Školní roky	Zástupce ředitele	Počet roků
1953-1962	Miloslav Slatinský	9
1963-1971	Božena Seitlová	8
1971-1973	Mgr. Vladislav Vodinský	2
1973-1976	Jiří Pavlíček	3
1976-1995	Mgr. Vladislav Vodinský	19
1995-dosud	Mgr. Štěpán Florián	14

UČITELÉ NA ŠKOLE OD ROKU 1950

Školní roky	Učitel	Počet roků
1950-1960	Bohumír Svoboda	10
1950-1959	Jan Žalud	9
1950-1962	Miloslav Slatinský	12
1950-1971	Ferdinand Fiala	21
1950-1951	Bohuslav Žďárský	1
1950-1962	Božena Horáková	12
1950-1951	Josefa Marková	1
1950-1953	Josef Sýkora	3
1951-1953	Stanislav Hlavatý	2
1951-1959, 1960-1971	Anežka Neterdová	19
1951-1952	Marie Palátová (Čančíková)	1
1952-1954, 1957-1973, 1976-1978	Jaroslav Dočekal	20
1953-1981, 1982-1987, 1990-1991	Jiří Pavlíček	34
1953-1958	Vilém Marek	5
1953-1955	Otilie Marková	2
1953-1962, 1986-1987	Jiřina Jírová	10
1953-1968, 1970-1971	Rudolfa Bílá	16
1953-1964	Emilie Kazatelová	11
1955-1972	Marie Lišková	17
1958-1961	Miroslava Kuttelvascherová	3
1959-1984	Zdeněk Fiala	25
1959-1962	Marta Ondráčková (Kucharská)	3
1959-1963	Libuše Protivínská (Šimková)	4
1960-1961	Miloslav Pisk	1
1960-1962	Marie Vítámvásová	2
1961-1964, 1965-1974, 1976-1996	Marie Veselá	32
1962-1963	Jan Kovacs	1
1963-1971	Božena Seitlová	8
1963-1964	Marie Sedláková	1
1963-1966	Marie Černá	3
1963-1964, 1968-1969, 1970-1971	Karel Kapička	3
1964-1965	Josef Závodský	1
1964-1966	Marie Petráňová	2
1964-1991, 2002-2003	Marie Franková	28
1964-1965	Evženie Kaňkovská	1
1964-1965	Ludmila Hrubešová	1
1964-1968	Eva Tichá (Chmelová)	4
1965-1974	Jan Dunda	9
1965-1967	Libuše Rambousková	2
1965-1992	Hedvika Kovacsová (Vlková)	27

Školní roky	Učitel	Počet roků
1966-1967	Ludmila Švaříčková	1
1967-1968	Marta Poláčková	1
1967-1970	Libuše Šplíchalová (Neumannová)	3
1968-1969	Naděžda Nováková	1
1969-1990, 1996-1997	Vlasta Vodinská	22
1969-1997	Vladislav Vodinský	28
1969-1980	Vladislav Havel	11
1971-1973	Daniela Langová	2
1972-1973, 1977-1980, 1982-2007	Hana Vlčková	29
1973-1977	Jaroslav Vinař	4
1973-1977, 1978-1979, 1980-1981, 1982-dosud	Růžena Slatinská	33
1973-1983, 1987-1989, 1991-1992	Josef Kulhánek	13
1974-1976	Vlasta Holoubková	2
1974-1976	Jan Šindelář	2
1974-1975	Marie Gruzová	1
1975-1990, 1992-1993	Marie Urbánková	16
1976-1977, 1982-1983	Leopold Puchner	2
1976-1977	Leopold Lohniský	1
1978-1980, 1992-2008	Miloslav Jonáš	18
1980-1993	Julius Novák	13
1980-1985	Marie Jičínská	5
1980-1981	Hana Komendová	1
1980- dosud	František Kašpárek	29
1981-1988, 1991-dosud	Hana Kašparová	25
1981-1982	Miloš Šťastný	1
1982-1986	Marie Plachá	4
1983-1987	Jiřina Suchardová	4
1983-1986	Stanislav Veselý	3
1984-1986	Ivona Lamačová	2
1984-1988	Eva Mikulová	4
1985-1989, 1992- dosud	Marie Hlavníčková	21
1985-1986	Drahomíra Papírníková	1
1986-1987	František Dočekal	1
1986-1987	Jaromír Chalupský	1
1986-1987	Anežka Valová	1
1987-1995	Drahomíra Brzobohatá	8
1987- dosud	Štěpán Florián	22
1987-1996	Alena Stupková	9
1987-1991	Josef Šmahel	4
1987-1988	Petr Florián	1
1987-1988	Josef Štěrba	1

Školní roky	Učitel	Počet roků
1988- dosud	Lenka Bulová	21
1988-1989	Jana Dostálová	1
1988-1989	Martina Švejdvová	1
1989-1990	Romana Kudrnová	1
1989-1990	Oldřich Malena	1
1989-1992	Jan Václavek	3
1990-1992	Marie Václavková	2
1990-1991	Pavel Nováček	1
1990-2005	Marta Svobodová	15
1991-1999	Jiří Kraus	8
1991-1992	Jiří Procházka	1
1992-1993	Raymonde Doležalová	1
1992-1993	Rudolf Konečný	1
1992-1994, 1996- dosud	Věra Palátová	15
1993-1995, 1998-1999	Jaroslava Nováková	3
1993- dosud	Pavel Vitámvás	16
1993-1995	Petr Křivánek	2
1995- dosud	Miluše Vodinská	14
1995-1998	Eva Hambálková	3
1996-1998	Miroslav Bolf	2
1996- dosud	Jana Vodinská	13
1997- dosud	Petr Popelka	12
1998-1999	Hana Michálková	1
1998- dosud	Zdeněk Illek	11
1999- dosud	Ivona Popelková	10
1999-2002	Marcela Padělková	3
1999- dosud	Jiří Sigmund	10
2001- dosud	Kateřina Lohniská	8
2003- dosud	Jiří Slatinský	6
2005-2006, 2008 - dosud	Josef Beneš	2
2006-2007	Ludmila Mrnušítková	1
2006- dosud	Ivana Mašová	3
2006- dosud	Jitka Matějková	3
2008- dosud	Karel Makovička	1

ŠKOLNÍCI

Školní roky	Školník	Počet roků
1946-1970	Josef Robotka	24
1970- 1974	Jaroslav André	4
1974-1978	Michal Halász	4
1978-2001	Ludmila Drexlerová	23
2001-dosud	Jaroslav Hambálek	8

ADMINISTRATIVA

Školní roky	Hospodárka	Počet roků
1993-dosud	Miluše Hružová	16

POČTY ŽÁKŮ

(NA KONCI ŠKOLNÍHO ROKU)

Školní rok	Počet tříd	Počet žáků	Průměr na třídu
1887/88	2	228	114
1889/90	2	242	121
1890//91	3	227	75,7
1960/61	11	296	26,9
1980/81	11	281	25,5
1987/88	15 - maximum	358 - maximum	23,9
1989/90	13	318	24,5
1990/91	14	300	21,4
1991/92	13	259	19,9
1992/93	13	244	18,8
1993/94	13	247	19,0
1994/95	12	236	19,7
1995/96	11	222	20,2
1996/97	12	245	20,4
1997/98	12	254	21,2
1998/99	13	265	20,4
1999/00	13	262	20,2
2000/01	13	270	20,8
2001/02	14	276	19,7
2002/03	14	282	20,1
2003/04	13	298	22,9
2004/05	14	310	22,1
2005/06	14	309	22,1
2006/07	13	288	22,2
2007/08	13	267	20,5
2008/09	14	267	19,1

**Oslavy 220. výročí školy v Hrotovicích se uskutečnily
13. června 2009, ale k tomuto svátku naší školy probíhala
během školního roku 2008/09 celá řada dalších akcí,
z nichž tu připomínáme alespoň dvě**

Exhibice ve stolním tenisu 3. 3. 2009 k 220. výročí založení školy - Milan Orlowski-Jindřich Panský

Zahájení oslav 220 let školy - 18. školní ples 2009

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme všem, kteří přispěli svými články, vzpomínkami, fotografiemi a dalšími materiály ke vzniku tohoto výročního čtení o škole.

Děkujeme všem našim sponzorům, kteří přispěli finanční částkou na vydání tohoto Almanachu.

NAŠI PARTNEŘI

SKUPINA ČEZ, www.cez.cz

Město Hrotovice, náměstí 8. května 1, 675 55 Hrotovice, www.hrotovice.cz

Ing. Bronislav Vala, V-STAV, s. r. o., Dražka 624, 675 55 Hrotovice, www.vstav.cz

SPORT-V-HOTEL, náměstí 8. května 219, 675 55 Hrotovice, www.hotel-hrotovice.cz

TTS energo s r. o., výroba energie z biomasy, ing. Richard Horký,
Průmyslová 163, 674 01 Třebíč, www.tts.cz

MICo, spol. s r. o., Sucheniova 270/6, 674 01 Třebíč, www.mico.cz

Bau Stav, spol. s r. o., ing. Miroslav Bašta, Mírová 409, 675 55 Hrotovice, www.baustav.com

AMT Hrotovice, spol. s r. o., ing. Miroslav Bašta, Milačka 603, www.amthrotovice.cz

EGEM s. r. o., ing. Jiří Strnad, Novohradská 736/36, 370 08 České Budějovice, www.egem.cz

SVOMA s. r. o., Karel Svoboda, Zákostelní 19, 675 55 Hrotovice

Zemědělské družstvo Hrotovice, družstvo, náměstí 8. května 601, 675 55 Hrotovice

AKCIOVÝ PIVOVAR DALEŠICE, a.s., 675 54 Dalešice 71, www.pivovar-dalesice.cz

Sklenářství, Miroslav a František Vitamvásovi, Dolní 325, 675 55 Hrotovice

ÚČETNÍ KANCELÁŘ Ing. Hutař s. r. o., náměstí 8. května 1, 675 55 Hrotovice,
www.hutar.cz

Soukromý zemědělec ing. Vítězslav Škoda, Sadová 423, 675 55 Hrotovice

Ing. Pavel Pelán, Podloučky 267, 675 55 Hrotovice

Kovovýroba Mezník s. r. o., Znojemska 607, 675 55 Hrotovice, www.kovovyrobameznik.cz

D. P. V. s. r. o. výroba matrací, 675 60 Myslibořice 216, www.dpv-matrace.cz

Miroslav Kubát s. r. o., řeznictví a uzenářství, F. B. Zvěřiny 215, 675 55 Hrotovice

Ing. František Kazda, informační technologie, Pocoucov 50, 674 01 Třebíč, www.kazda.info

Zahradnictví Pavel Škoda, 1. máje 619, 675 55 Hrotovice

Jaroslav Kašpar – PILA KUROSLEPY, 675 56 Dukovany 23, www.pilakuroslepy.com

Truhlářství Tomáš a Lukáš Krístkovi, Bří Lohniských 609, 675 55 Hrotovice,
www.truhlarstvi-kristek.vyrobce.cz

PhDr. Jan Sucharda - JAS Hrotovice, vydavatelství a fotostudio, www.jas-hrotovice.com

Tělocvičná jednota Sokol, Sokolská 289, 675 55 Hrotovice, www.hrotovice-fotbal.wz.cz

OBSAH

Slovo starosty	5
Slovo ředitele	6
Základní údaje o škole	7
Založení školy 1789	9
Historie hrotovické školy	11
O stavbě budovy školy z roku 1900	14
Nahlédnutí do starých školních zpráv	16
Listování v kronice posledních 20 let	20
Učitelský sbor 2008/09	35
Historie a současnost školní družiny	38
Pionýrská organizace a školní klub	40
Sborový zpěv	42
Vzpomínka na učitele Mgr. Miloslava Jonáše	45
Lyžařské výcvikové zájezdy - 7. ročníky	46
Lyžařské výcvikové zájezdy - 4. ročníky	47
Školní plesy	48
Nejlepší reprezentanti školy	50
Největší úspěchy našich žáků na republikovém a mezinárodním poli	51
Učitelé vzpomínají	
Vzpomíná pan učitel Josef Kulháněk	59
Rozhovor s panem učitelem Jiřím Pavlíčkem	63
Několik vzpomínek na učitelská léta v Hrotovicích	
paní učitelky Marie Urbánkové	65
Tři pohledy na hrotovickou školu Mgr. Hany Vlčkové	69
Ukázky ze školních prací	71
Školní perličky aneb Skutečně se přihodilo ve škole	78
Učitelé - správci školy, ředitelé školy, zástupci ředitele školy	80
Učitelé na škole od roku 1950	81
Školníci, administrativa, počty žáků	84
Poděkování, naši partneři	86

ALMANACH
K 220. VÝROČÍ ŠKOLY V HROTOVICÍCH
Kolektiv učitelů Základní školy Hrotovice

Redakční rada

PaedDr. František Kašpárek, Mgr. Hana Kašparová,
Mgr. Pavel Vitámvás, Zdeňka Kašpárková.

Prameny a literatura:

Školní kroniky

Kroniky města Hrotovice

Kol.: 200 let školy v Hrotovicích, ZŠ a MNV v Hrotovicích 1989,

PhDr. Jan Sucharda: Stručné dějiny Hrotovic, Hrotovice, 2001

Použité fotografie:

Muzeum Vysočiny Třebíč, archiv ZŠ Hrotovice,
archiv MěÚ Hrotovice, soukromé sbírky, Jan Sucharda

Tisk: Tiskárny Havlíčkův Brod, a. s.

Realizace PhDr. Jan Sucharda - JAS Hrotovice
www.jas-hrotovice.com